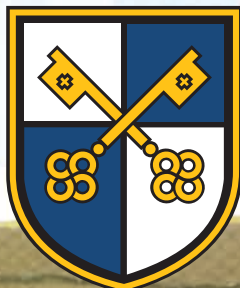

Glas Naklo

februar 2020

občine

Številka 101/leto 26

O kulturi

Eva Goričan, glavna urednica

Kaj (vse) je kultura? Zdi se mi, da je naša prva asociacija ob besedi kultura umetnost. Pa vendar s kulturo opredeljujemo tudi lastnosti družbe, pravila, bonton, vedenje, kajne? Kulturo definiramo širše, kot splet človekovih dejavnosti in simboličnih struktur ter sistemov, ki tem dejavnostim dajejo pomen. Kultura je potemtakem pravzaprav vse, kar človek in družba ustvarita, vključujoč materialne in duhovne stvaritve. Če povzamem: kultura je način življenja.

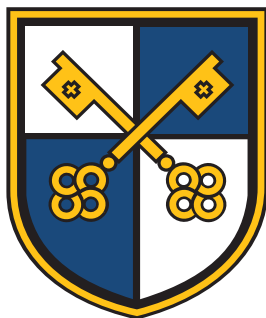
Združuje človekovo mišljenje, presojanje, delovanje in bivanje. Kulturo oziroma kulture običajno opredelimo specifično glede na različne družbe. Obsega tehnologijo, umetnost, znanost, moralo in etiko, vedenje, značilnosti, navade. Antropologi kulturo opredeljujejo kot človeško sposobnost prav tovrstnega simbolnega razvrščanja, kodicifiranja in sporočanja izkušenj; kot nekaj, kar je človek v kraljestvu živega razvil do te mere, da je postalo njegov osrednji smisel. Tudi pri nekaterih živalskih vrstah (npr. primatih) je namreč mogoče prepoznati določene simbolične vedenjske vzorce, vendar seveda ne v tolikšni kompleksnosti in pomembnosti kot pri ljudeh.

Kultura izvira iz latinske besede cultura, ki izhaja iz glagola gojiti (colere). Zato rečemo, da kulturo gojimo. Kultura je obenem tako prvinska človeku, da definira njegovo socializacijo. Na podlagi kulture se izoblikuje naša osebnost, identiteta in naše vloge v družbi. Lahko bi rekli, da nas kultura vzgaja. Zato je smiselno, da gojimo kulturo, ki bo v bodoče vzgajala naše naslednike v dobre (kulturne?) ljudi. V tokratni številki so v vseh rubrikah izpostavljene vrednote in prakse, ki so – po mojem mnenju – ključne za ohranjanje in obenem razvoj, nadaljnje vzgajanje naše kulture.

V rubriki Aktualno si lahko preberete o dogodkih in aktivnostih znotraj naše občine in širše, ki nas učijo o pomenu **sodelovanja** in **povezovanja**. Rubriki V središču, ki povzema dogodek ob kulturnem prazniku, in Kultura nas uči, da je pomembno ceniti in **ohranjati našo kulturno dediščino** ter zavedanje o tem **širiti tudi med najmlajše**. Dejavnosti lokalnih društev in napovedi aktivnosti za leto 2020 pričajo o **predanosti** hobijem in **poslanstvu** ter **razdajanju skupnosti**, prav tako pa o **plodovih medsebojnega učenja, pomoči, druženja in ustvarjanja** govorijo prispevki v rubrikah Lokalna skupnost in Iz šolskih klopi. Preprosto, a zelo življenjsko resnico o **vztrajanju** in **trudu** nam poda eden najmlajših avtorjev te številke Glasa občine Naklo v rubriki Šport. Predvsem pa bi rada izpostavila opomnike iz rubrik Okolje in prostor ter v Razmišljanja bralk in bralcev, ki sklenejo, da smo **sami odgovorni za svet, ki ga soustvarjamo**. Odgovornost do okolja in živih bitij, s katerimi delimo ta planet, je nenazadnje odgovornost do nas samih in naše prihodnosti. Naj bo ta kulturna.

V tej številki ...

ŽUPANOV GLAS	3
OBVESTILA	4
AKTUALNO	6
Tradicionalni mednarodni dvoranski nogometni turnir Memorial M. Kensego	6
Tekmovanje gasilskih enot v spajanju sesalnega voda	7
Tradicionalni pohod do krive jelke	8
Tradicionalni božično-novoletni koncert	8
Žegnanje konj na god sv. Štefana	9
V SREDIŠČU	10
Prireditev ob kulturnem prazniku: »Poet tvoj nov Slovincem venec vije«	10
DRUŠTVA	11
23 let pri folklori DU Naklo	11
Folklorniki FS Podkuca OŠ Naklo in KD Dobrava	
Naklo v letu 2020 praznujemo 20-letnico	12
Delovanje Moto društva Oldtimer Naklo v zimskih mesecih	13
Koledovanje članov Folklorne skupine	
Društva upokojencev Naklo	14
Koledovanje KUD Tabor Podbrezje	15
Otroška božičnica	15
Maša ob godu sv. Ambroža, zavetnika čebelarjev	16
KULTURA	17
Tomo Zupan – veliki prešernoslovec, literarni zgodovinar, narodni delavec, vzgojitelj, rodoslovec in pridigar	17
Pesmi iz domačega predala	18
Gledališka skupina vrtca Mlinček	19
Koledar Turističnega društva Naklo	19
Naklanske modre spominčice	19
O rokovnjačih v deželi Kranjski	20
100 let od smrti Petra Bohinjca	21
Narodne v sliki, pesmi, plesu in besedi 2019	22
ŠPORT	23
Občinsko prvenstvo v bowlingu	23
Zavriskal sem z Bovškega Gamsovca	24
LOKALNA SKUPNOST	25
Udin boršt z okolico očaral z zgodbami, okusi in prijaznimi domačini	25
Kmetije so odprle svoja vrata	25
Koledar s fotografijami tabora za leto 2020	27
Jaslice v Dolenji vasi - dogodek, ki zbliža in poveže vaščane	28
Sveče, spremljevalke našega življenja – razstava	28
OKOLJE IN PROSTOR	30
Ali počistimo za svojim psom?	30
Bodimo odgovorni	31
Vsak lahko zmanjša svoj negativni vpliv na okolje	32
IZ ŠOLSKIH KLOPI	33
Anina zvezdica v vrtcu in osnovni šoli	33
Pravi prijatelj	33
Opera Martin Krpan	33
Iskanje starih Grkov v knjižnici Naklo	33
V svet po izkušnje – zakaj pa ne?	34
Medgeneracijska druženja v vrtcu	34
Za mir v družini se moramo vsi potruditi	35
Mladi spoznavali pomen in privlačnost lokalnega lesa	36
Medgeneracijsko sodelovanje med OŠ Naklo in Krajevno knjižnico Naklo	37
Ples je tudi sprostitelj	37
Veseli december v Vrtcu Mlinček	38
RAZMIŠLJANJA BRALK IN BRALCEV	39
Trinajst kilometrski krog okoli Udin boršta	39
Denar ni vse ... pomaga pa!	39
Zavetišče Perun zapira svoja vrata?	40
Foto utrinki	41
Dom starejših občanov Preddvor - enota Naklo	42

Izdajatelj:

Občina Naklo,
Stara cesta 61, 4202 Naklo

Odgovorna urednica: Eva Goričan

Uredniški odbor: Katja Bevk, Zdravko Cankar, Helena Krampš Nikač, Anita Meglič, Andreja Prosen, Franci Šinkar in Eva Goričan.

Lektoriranje: Eva Goričan

Izvedba: Specom d. o. o.

E-naslov: urednistvo@obcina-naklo.si

Trženje oglasnega prostora:

040/202 384

specom@specom.si

Oblikovanje: Matej Rauh

Glasilo GLAS OBČINE NAKLO praviloma izhaja petkrat letno (februar, april, junij, september, december). Brezplačno ga prejmejo vsa gospodinjstva v občini Naklo.

Naklada 1.900 izvodov

Naslovnica: Naši mladi nogometaši na turnirju na Poljskem

Foto: Rudi Dovžan

Datum izida: 14. februar 2020

ISSN 2591-0515 za tiskano izdajo

ISSN 2591-0523 za spletno izdajo

Oddaja prispevkov

Prispevke in fotografije za prihodnjo številko Glasa občine Naklo pošljite na elektronski naslov **urednistvo@obcina-naklo.si**, najkasneje do 20. aprila 2020.

Besedilo lahko obsega največ 1.500 znakov brez presledkov. Oddano mora biti v Wordovi datoteki. Fotografije in drugo spremno (slikovno) gradivo naj bo oddano kot samostojna datoteka čim višje kakovosti (format .jpg, .png).

Spoštovane občanke, spoštovani občani!

Krepko smo že v novem, za našo občino jubilejnem letu. Na decembrskem božično-novoletnem koncertu smo se spomnili prvih volitev občinskih svetnikov in župana v novoustanovljeni občini Naklo, ki so se zgodile pred 25 leti. V nagovoru na koncertu sem omenil pionirsko vlogo takratnih svetnikov, ki jih je vodil predsednik sveta, gospod Peter Lunar, in prvega župana gospoda Ivana Štularja. Takrat so bili postavljeni temelji uspešnega razvoja naše občine. Na koncert smo povabili vseh 54 do sedaj izvoljenih svetnikov in oba moja predhodnika. V letošnjem letu se bomo srebrnega jubileja spomnili še večkrat.

V teh dneh smo po vsej občini kulturni. V Gasilskem domu v Dupljah je bila letošnja osrednja prireditev ob slovenskem kulturnem prazniku, ki so jo pripravili na podružnični šoli v Dupljah. Kulturni dogodki so se odvijali v vseh krajih naše občine, na kar smo lahko zelo ponosni.

Najpomembnejši akt za delovanje občine – proračun za letošnje leto smo sprejeli že na decembrski seji, tako, da smo v januarju lahko začeli s pripravo razpisov. Na spletni strani naše občine so že objavljeni razpisi za kulturo in šport. Tik pred zaključkom sta razpisa za kmetijstvo in turizem. Objavljeni so razpisi za izvajalce novih projektov, ki se bodo začeli izvajati v pomladnih dneh. Začenja se obnova komunalnih vodov na Okroglem, v Podbrezjah pa se nadaljuje gradnja kanalizacije in obnova infrastrukture. V drugi polovici februarja in v prvem delu marca bomo zaprli regionalno cesto mimo šole v Podbrezjah. Ob popolni zaporu bom v cesto vgradili vso potrebno infrastrukturo, ob cesti pa se bo urenil težko pričakovani pločnik.

Se pa poleg prijetnih stvari dogajajo tudi takšne, za katere bi si želeli, da se ne bi. V zadnjih dneh prejšnjega leta so se začele pojavljati težave z DSO Preddvor – koncesionarjem, ki v Občini Naklo izvaja pomoč na domu. Zaradi težav s kadrovsko zasedbo so morali omejiti izvajanje te dejavnosti. Po zadnjih zagotovilih so se s 1. februarjem kadrovsko okrepili, tako, da zopet sprejemajo nove oskrbovance. Prav tako se je pojavil problem razvoja

kosil po domovih. V DSO Preddvor so konec lanskega leta ukinili lastno kuhinjo. Dejavnost kuhanja so oddali zunanjemu ponudniku, ki pripravlja drugačne (manjše) obroke. Precej naročnikov je dostavo kosil zato odpovedalo. Za neljube dogodke voznik ni nič kriv, vsa nejevolja pa je padla nanj. Občina se po svojih močeh trudi, vendar sami na tem področju ne moremo storiti kaj dosti. Se pa spomladi pripravlja uvedba programa Prostofer. To je projekt zagotavljanja brezplačnih prevozov za starejše. Občina Naklo je že podpisala pogodbo z združenjem Prostofer, ki bo koordiniralo prevoze. Na osnovi zbiranja ponudb smo pri najugodnejšem ponudniku, podjetju Remont iz Kranja, naročili vozilo, ki naj bi na naše parkirišče prispelo marca.

Največji gorenjski problem v teh dneh je poleg odpadnega blata na čistilni napravi, skrb za zapuščene živali. Gorenjsko zavetišče Perun je tudi naši občini konec marca odpovedalo pogodbo za oskrbo. Na občini smo se znašli pred veliko dilemo. Opravili smo ogled in pogovore z zavetišči v Horjulu in na Gmajnici v Ljubljani. Po ogledu in primerjavi cen smo se odločili za Ljubljansko zavetišče, ki deluje v novo zgrajenih objektih v sklopu živalskega vrta. Prepričan sem, da bo oskrba tam zadovoljila tudi največje ljubitelje živali.

Vsem materam in ženam želim vse najlepše ob njihovem prihajajočem prazniku, vsem skupaj pa, da pust temeljito prežene ne preveč hudo zimo, tako, da bom imeli kar najlepšo pomlad.

Ivan Meglič, vaš župan

JAVNI VPIS OTROK V VRTEC za šolsko leto 2020/2021

Starše predšolskih otrok obveščamo, da s 1. septembrom 2020 razpisujemo dnevni program za otroke v starosti od dopolnjenih 11 mesecev do vstopa v šolo, in sicer v dveh organizacijskih enotah:

- v Vrtcu Mlinček v Naklem,
- v Vrtcu Jelka v Dupljah.

Vpis novincev bo potekal od 2. do 6. marca 2020.

Vlogo za vpis lahko dobite:

- na spletni strani šole/vrtca,
- v tajništvu OŠ Naklo, Glavna cesta 47,
- v Vrtcu Mlinček v Naklem, Krakovo 73, in
- v Vrtcu Jelka v Dupljah, Sp. Duplje 2.

Izpolnjeno vlogo oddajte v času rednega razpisnega roka:

- po pošti na naslov OŠ Naklo, Glavna cesta 47, 4202 Naklo ali
- osebno v svetovalni službi vrtca v Vrtcu Mlinček (vsak dan od 9.00 do 15.00, v sredo, 4. marca, od 9.00 do 17.00) ali
- osebno v tajništvu OŠ Naklo (v času uradnih ur od 8.00 do 10.00 in od 12.00 do 14.00).

Vlogo oddajo:

- starši, ki otroka prvič vpisujejo v vrtec,
- starši otroka, ki je na čakalnem seznamu za šolsko leto 2019/2020,
- starši, ki so vlogo oddali po 8. 3. 2019 in otrok ni sprejet v vrtec.

O sprejemu otroka v vrtec boste pisno obveščeni. ●

PRISRČNO VABLJENI NA INFORMATIVNE DNEVE BIOTEHNIŠKEGA CENTRA NAKLO

petek, 14. 2. 2020, ob 9.00 Srednja šola in gimnazija ter Izobraževanje odraslih;
ob 17.00 Višja strokovna šola

sobota, 15. 2. 2020, ob 9.00 Srednja šola in gimnazija ter Izobraževanje odraslih;
ob 11.00 Višja strokovna šola

marec 2020, termini za En dan dijak na Srednji šoli in gimnaziji BC Naklo
www.bc-naklo.si

Dijaki in mentorji, študentje in predavatelji vas bodo popeljali skozi šolske prostore, delavnice in vam predstavili izobraževalne programe:

SREDNJE ŠOLE:

- Strokovna gimnazija
- Živilstvo in prehrana
- Kmetijstvo
- Hortikultura
- Naravovarstvo

VIŠJE STROKOVNE ŠOLE:

- Hortikultura
- Upravljanje podeželja in krajine
- Naravovarstvo (redni in izredni študij)

MIC-a: IZOBRAŽEVANJA ODRASLIH

V vse izobraževalne programe se lahko vpišete tudi odrasli. Izvajamo številne aktualne in praktično naravnane TEČAJE ter STROKOVNE SEMINARJE.

NOVO v šolskem letu 2020/2021
3-letni poklicni program (SPI):
Mehanik kmetijskih in delovnih strojev

NAJAVA JAVNIH RAZPISOV ZA SOFINANCIRANJE DEJAVNOSTI DRUŠTEV IZ OBČINE NAKLO V LETU 2020

Obveščamo vas, da bodo v tem tednu na spletni strani Občine Naklo objavljeni javni razpisi za sofinanciranje športa in kulture. Predvidoma do konca meseca februarja oziroma v začetku marca pa bosta objavljena še razpisa za sofinanciranje področja kmetijstva in turizma.

Društva, ki so na razpisih kandidirala v preteklih letih, bodo o razpisu obveščena po elektronski pošti.

Več informacij in razpisne pogoje si lahko ogledate na www.obcina-naklo.si. ●

Vabljeni na okroglo mizo na temo spodbujanja večje lokalne samooskrbe v sklopu LAS Gorenjska košarica, ki se bo odvijala ob zaključku projekta Odprta vrata kmetij (v katerem sodelujejo še LAS loškega pogorja, LAS s ciljem in LAS Srce Slovenije).

Dogodek bo 3. marca 2020 ob 11. uri v Čebelarskem razvojno-izobraževalnem centru Gorenjske v Lescah. Častna pokroviteljica te in še treh drugih okroglih miz ob zaključku projekta je ministrica za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano dr. Aleksandra Pivec, ki bo prisotna edinole na dogodku v Lescah. ●

**LAS
GORENJSKA
KOŠARICA**

+ počitniški program za osnovnošolce v krajem knjižnici Naklo

Da bodo počitnice še bolj prijetne, smo za otroke pripravili različne dejavnosti, kjer bodo razvijali urstvarjalnost, se izobraževali in prisluhnili pravljčnim dogodivščinam. Vabljeni, da preživite počitnice v naši družbi.

	Ura	Naslov
ponedeljek	ob 17.00	LOGIKA NI BAV BAV
	ob 18.00	PRAVLJICA NA OBISKU
torek	ob 17.00	BEREMO Z MIRJANO
	ob 18.00	USTVARJALNA DELAVNICA
sreda	ob 17.00	LOGIKA NI BAV BAV
	ob 18.00	USTVARJALNA DELAVNICA
četrtek	ob 10.00	USTVARJALNA DELAVNICA
petek	ob 10.00	USTVARJALNA DELAVNICA

MESTNA *knjižnica* KRANJ

Tradicionalni mednarodni dvoranski nogometni turnir Memorial M. Kensego

*Občinska uprava Občine Naklo in Boštjan Slak
januar 2020*

Decembra je iz Občine Naklo nad Notecia, od župana Sławomira Napierały prišlo vabilo na tradicionalni 26. mednarodni dvoranski nogometni turnir – Memorial M. Kensego, ki se je odvijal od 24. do 25. januarja v tamkajšnji športni dvorani Janeza Pavla II v Paterku. Gre za turnir mladincev, rojenih v letu 2004 in mlajših. Vabilo je bilo v poljščini tako, da je bilo najprej razumljeno, da bodo otroci razvrščeni v več starostnih kategorij. Po nekaj sestankih staršev otrok selekcije U11 (otroci rojeni v 2009 in mlajši) je bila sprejeta odločitev, da bo ekipa sodelovala. V naklanskem nogometnem klubu so zavihali rokave in izbrali 11 junakov, kljub razliki v starosti in velikosti pa so naši nogometaši postali prave zvezde turnirja. Naši fantje so tekom celotnega turnirja pokazali izredno srčnost in borbenost. S pomočjo nekaterih staršev je bila nogometna ekipa opremljena tudi z enakimi trenirkami in torbami, seveda v klubskih barvah. Na skoraj 17-urno pot v prijateljsko mesto so odrinili v četrtek, 23. januarja, zvečer, polni dobre volje, zmagovitega duha, vendar nekoliko v skrbeh, saj so vedeli, da bodo tekmovali z nekaj let starejšimi in večjimi tekmovalci. V »podpalubju« avtobusa je bila dobra zaloga, ki so jo pripravili na Občini Naklo, pa tudi pekarna Hitri kruhek se je izkazala, tako, da jim na poti ni bilo hudega.

V petek zjutraj so se že ustavili pred občino v Naklem na Poljskem. Sledila je namestitev v skoraj novem hotelu Art cafe in počitek. Po tem se je župan srečal z direktorjem občinske uprave, saj je bil župan gospod Napierały v Varšavi, kjer je prijel dve visoki odlikovanji za uspešno 30-letno delovanje svoje občine. Zvečer je sledilo srečanje s predstavniki domače občine, občine Naklo na Češkem in predstavniki občine Elsterwerda iz Nemčije. Naslednji dan, ob devetih, so se že začele tekme, ob 11.30 pa je sledila slovesna otvoritev z mimohodom vseh desetih ekip. Turnir je v imenu župana mesta in občine Naklo nad Notecia odprl Jan Grabarski. Igralcem turnirja so vse najboljše zaželeli tudi župani treh partnerskih občin, in sicer županja Elsterwerda Anja Heinrich, starosta češke občine Naklo Marek Ostedal in naš župan. Pri otvoritvi so sodelovali še Tadeusz Sobol – starosta okraja Naklo, Tomasz Miłowski – vicestarosta,

Alina Sławkowska – direktorica šole v Paterku, Mariusz Malikowski in brata Mariana Kensego. Župani prijateljskih mest so imeli krajše nagovore. Sledile so tekme, ki so potekale vse do večera. Po svečani otvoritvi so naši otroci odigrali še tri tekme, ki so jih razumljivo izgubili, so se pa izkazali s požrtvovalno in srčno igro od začetka do konca tekem. Zvečer je sledil sprejem pri županu, ki so se ga poleg predstavnikov prijateljskih mest udeležili še vsi trenerji ekip in med njimi seveda tudi naš Erik Troglič.

V nedeljo so se napete tekme nadaljevale in vzdušje je bilo odlično. Ob 15.30 je bil na sporedu zaključek tekmovanja in razglasitev rezultatov. Zaključka se je udeležil tudi Michał Dołozenko – podpredsednik Kujavsko pomorske nogometne zveze. Skupaj s predstavniki naše občine in navijači si je ogledal tekmo naših fantov z domačini. Poudariti je potrebno, da so naši igralci na igrišču pustili srce. Vsa dvorana je navijala zanje, starejši igralci pa so igrali izjemno pošteno, tako, da so naši mladeniči lahko pokazali svoje bogato tehnično znanje – kar je pohvalil tudi podpredsednik nogometne zveze. Postali so ljubljenci občinstva. Vratar je prejel priznanje za najboljšega vratarja, prejeli so priznanje za najmlajšega tekmovalca in pokal za pošteno igro (»fair-play«). Predstavniki občin pa so ob

tekmah izmenjali zanimive pogovore o delovanju občin v posameznih državah, o pridobivanju sredstev ter o najrazličnejših dobrih ter slabih izkušnjah in praksah.

Obiskovalci so si ogledali glavno mesto Kujavsko-pomorskega vojvodstva Bydgoszcz, center za pomoč starejšim in Nakielski pristan ob reki Notec. Vseskozi jih je spremljala odlična prevajalka Izabela Chinicka Wolna, ki je prevajala večino pogovorov. Hvala organizatorjem za odlično izvedbo turnirja, za izkazano

gostoljubje ter za vsa lepa doživetja na obisku. Hvala tudi mladim igralcem in njihovim staršem, da so lahko v svet ponesli ime naše občine. Posebna zahvala gre tudi našemu županu Ivanu Megliču, ki je vse skupaj omogočil. Vse pohvale pa zaslužita tudi voznika, ki sta delegacijo hitro in varno pripeljala tja in nazaj domov, nenazadnje pa pohvale vsem staršem za navijanje in otrokom za prikazane igre. Vsi skupaj smo prepričani, da se prihodnje leto ponovno udeležimo turnirja. ●

Tekmovanje gasilskih enot v spajanju sesalnega voda

Občinska uprava Občine Naklo

V soboto, 11. januarja, popoldne se je v športni dvorani naše osnovne šole začelo tekmovanje gasilskih enot v spajanju sesalnega voda. Organizatorju Prostovoljnemu gasilskemu društvu Naklo se je odzvalo kar 42 ekip iz vse Slovenije, med njimi 16 ženskih in 26 moških ekip. Gre za zanimivo tekmovanje v izpadanju. Dva dni pred tekmovanjem izžrebajo pare. Po dve ekipi tekmujeta med sabo, slabša izpade in tako do finala ostaneta samo zmagovalna para. Najboljše ekipe sesalni vod sestavijo v pičlih 15 sekundah.

Vzdušje je bilo vrhunsko, druženje gasilskih kolegov pa enkratno. Izmenjava izkušenj in pogovori o novih trendih v gasilskih taktikah in gasilski opreми so vedno v središču tovrstnih srečanj. Tekmovanje se je zaključilo nekaj po 21. uri s podelitvijo pokalov najboljšim ekipam. Čestitke najboljšim in čestitke organizatorjem, ki so pripeljali v našo občino številne obiskovalce. ●

Tradicionalni pohod do krive jelke

*KTD Pod Krivo jelko Duplje, foto: Mirko Kunšič
januar 2020*

Sobota, 4. januarja, se je prebujala v čudovit sončen dan. Vse je kazalo, da se bo dan prevesil v lep večer. Prvo januarsko soboto je bilo pri Krivi jelki toliko ljudi, da se je na prireditvenem prostoru s težavo našlo prostor. Odvijal se je namreč tradicionalni, že 19. nočni pohod do Krive jelke. Trnovčev Francelj je skuhal 80 kilogramov Čevkovega krompirja, 80 litrov odličnega čaja in dobrih 100 litrov kuhanega vina. Tudi zaseke, ki so jo članice društva mazale na odlični domači kruh, je bilo na kilograme. To soboto se je videlo in občutilo, da je dobra volja lahko nalezljiva. Vse skupaj so zaokrožili folklorniki Folklorne skupine Društva upokojencev Naklo, ki so zaključili praznično koledovanje. Pridružili so se jim tudi naši sveti trije kralji, ki se z veseljem na poti v Betlehem ustavijo tudi v Udin borštu.

Novi predsednik Kulturno turističnega društva Pod Krivo jelko Rudi se je izkazal, prav tako pa tudi prizadevne članice in člani, ki so pripravili prizorišče, ga osvetlili in ozvočili ter postregli vse obiskovalce. Ob 21. uri je bilo prizorišče pospravljeno. Samo lani se je v vpisno knjigo pri Krivi jelki vpisalo več kot 17.000 obiskovalcev. V letošnjih prvih štirih dnevih pa že več kot tisoč. Vse to kaže, da so sprehodi in pohodi že del navad ljudi, ki živijo v vaseh okoli Udin boršta. Ta zvečer je prišlo s starši in starimi starši tudi veliko otrok. Da so ob siju čelnih svetilk ali begajočih plamenih bakel uživali, so kazale na široko odprte zvedave oči. Za varnost so skrbeli gasilci Prostovoljnega gasilskega društva Duplje. Poseben gost je bil nekdanji domačin, Fendetov Tone. Kmalu bo dopolnil 85 let, a je še vedno aktiven pri pevcih in na nogometnem stadionu v Kranju. Tone igra in ima v lasti eno najstarejših gasilskih trobent. Za tokratni pohod jo je še posebej zložil in tudi zaigral nanjo. Naslednje leto bo okrogla 20. obletnica, priprave že tečejo. Hvala vsem, ki ste pomagali! ●

@Mirko Kunšič

@Mirko Kunšič

Tradicionalni božično-novoletni koncert

Občinska uprava Občine Naklo

V četrtek 19. decembra, je telovadnica naše osnovne šole kipela ob odlični glasbi. Tradicionalnemu vsakoletnemu božično-novoletnemu koncertu je bila dodana še bolj praznična nota, saj smo prav takrat praznovali 25-letnico prvih lokalnih volitev v novo ustanovljeni Občini Naklo. Prvi občinski svet je bil izvoljen 4. decembra 1994. Prvi občinski svet je vodil predsednik Peter Lunar. 18. decembra, torej 14 dni kasneje, pa je bil v drugem krogu volitev izvoljen še prvi župan Ivan Štular. Na koncert je bilo zato povabljenih vseh 54 svetnic in svetnikov, ki so bili v teh sedmih mandatih izvoljeni v naš Občinski svet. V nagovoru, ki ga je na koncertu imel župan, je na kratko orisal bogato prehojeno pot naše občine skozi teh 25 let. Dejal je, da smo na dosežke v tem obdobju in opravljeno delo obeh njegovih predhodnikov (župana Štularja in župana Mravlje) lahko ponosni.

V kulturnem programu so se predstavili odlični glasbeni gostje. Najprej Pihalni orkester Tržič pod vodstvom maestra Francija Podlipnika, združeni otroški zbori Osnovne šole Naklo pod vodstvom zborovodkinje Klare Maljuga ter ob klavirski spremljavi Maje Ovsenik in odličen, večkrat nagrajeni harmonikar, domačin Primož Gnidovec. Program sta odlično povezovala Neža Rozman in Marko Kavčič, ki je skupaj z Dragico Roblek poskrbel za brezhibno izvedbo koncerta. Zahvaliti se je potrebno še hišnikom Osnovne šole Naklo in režijskemu obratu za pripravo dvorane. Hvala tudi vsem, ki ste vrhunski glasbeni dogodek počastili s svojim obiskom, da smo skupaj doživeli nepozaben večer. ●

Žegnanje konj na god sv. Štefana

Občinska uprava Občine Naklo

Na god prvega mučenca sv. Štefana, ki je pri nas tudi pomemben državni praznik, se v Naklem že 21 let odvija tradicionalno žegnanje konj. Tudi letos se je v organizaciji Konjeniškega društva Naklo zbralo kar precej teh plemenitih živali. Rejci zanje preko celega leta lepo skrbijo in se z njimi radi ob tovrstnih

priložnostih tudi pohvalijo. Blagoslov je opravil naklanski župnik Janez Zupanec. Udeležence sta pozdravila predsednik Konjeniškega društva Naklo Zdravko Cankar in župan Ivan Meglič. Članice društva so postregle z odličnim kuhanim vinom in čajem, tako, da so si tudi gledalci lahko ogreli roke in grla. ●

Prireditve ob kulturnem prazniku: »Poet tvoj nov Slovencem venec vije«

Damjana Debenec, foto: Ksenija Bucalo

Vsi praznujemo in se praznikov veselimo, čeprav velikokrat pozabimo, kaj pravzaprav določen praznik pomeni. Dobro je vedeti, kakšna je zgodovina naših praznikov, njihova vsebina in pomen za naš narod, saj le tako lahko praznujemo z zanosom in ob tem kažemo naš odnos do sebe, soljudi, družbe in države. Prireditve ob praznikih, ki jih organiziramo v šolah in domačem kraju, so pomemben dejavnik pri odraščanju otrok in kulturni zavesti ljudi. Učenci, ki so vključeni v prireditev, krepijo pozitivne medsebojne odnose, pridobivajo na občutkih povezanosti, pripadnosti, zaznavajo občutke varnega, spodbudnega okolja in sprejetosti. S samo prisotnostjo na prireditvi pa ljudje gradimo občutek pripadnosti domu, kraju, državi in kulturi. V kulturi najdemo vso bistrost, iskrivost, humor, kritičnost in pogum, ki jih Slovenci kot narod premoremo. Je najboljše, kar imamo. Kulturna dediščina je torej tisto, kar nas je naredilo takšne, kakršni smo.

Eden izmed državnih praznikov je tudi slovenski kulturni praznik, ki ga praznujemo 8. februarja. Ta dan obeležujemo smrt našega največjega pesnika Franceta Prešerna. Njegova dela so tako ustvarjalna, da jih Slovenci ne bomo nikoli pozabili, s svojimi stvaritvami pa je pesnik dokazal, da je slovenski jezik čudežen jezik za poezijo, in ga je s svojimi verzi povzdignil v svet in visoko kulturo. Prav zagotovo vsi poznamo nekaj njegovih del, saj smo vsaj eno morali znati in predstaviti v času osnovnošolskega izobraževanja in prav to poezijo, ki jo še vedno znamo, potihoma mrmljamo, ko jo zaslišimo iz ust nekoga drugega. Ja, to je del naše kulture in 8. februar je dan nas vseh, kajti mi smo tisti, ki še naprej ustvarjamo slovensko kulturo.

V sredo, 5. februarja 2020, smo s kulturno občinsko prireditvijo v gasilskem domu v Dupljah obeležili kulturni praznik. To leto smo prireditev pripravljale učiteljice in učenci Podružnične šole Duplje. Med nastopajočimi smo poleg dupljanskih učencev videli tudi plesni par Folklorne skupine Podkuca ob spremljavi Primoža Gnidovca, učiteljski pevski zbor, zborovodkinjo in učiteljico Klaro Maljuga ter učiteljico Majo Ovsenik. Kot se za tako prireditev spodobi, smo prireditev pričeli s himno in nadaljevali s kulturnim programom. Po prvi napovedi našega povezovalca programa smo poslušali govor ravnatelja Osnov-

ne šole Naklo, v katerem je spregovoril o kulturi in prazniku. Kmalu za tem sta bila na oder vabljeni gospod Jože Košnjek, upokojeni novinar, ki je še vedno zelo aktiven v našem kraju, ter gospod Ivan Meglič, župan Občine Naklo. Iz njunega pogovora smo izvedeli nekaj o prazniku, poudarila pa sta predvsem pomen kulture v naši občini. Tako smo slišali, da je Občina Naklo kulturno zelo bogat kraj, saj se lahko pohvali z različnimi kulturnimi društvi, povezanimi s pevskimi, plesnimi, glasbenimi, likovnimi in literarnimi aktivnostmi in dogodki, ki potekajo skozi celo leto. Naši učenci so dokazali, da tudi sami bogatijo našo skupnost. Predstavili so se nam z recitacijami, petjem in igranjem na instrumente. Svoj delež kulture pa so učenci prispevali tudi s kulturnim spremljanjem prireditve, tako kot tudi vsi ostali obiskovalci. ●

Rdeča nit večera je bil pogovor o kulturi, ki ga je s sogovornikom županom Ivanom Megličem moderiral novinar Jože Košnjek. Pogovor je potekal o vlogi kulture za ohranitev naroda in jezika ter za osamosvojitve Slovenije. V nadaljevanju sta se dotaknila pomena kulture v občini in v samih Dupljah. Sprehodila sta se skozi zgodovino, skozi pomembne kulturne objekte v kraju, obdelala sta pomembne osebnosti, ki so živele in delovale v Dupljah ter skrbele za kulturno dogajanje. Na koncu sta ugotovila, da je kultura potrebna za vse pore življenja in medsebojnega spoštovanja. Zaključila sta, naj bo kultura kar se da kulturna.

Folklorna skupina Društva upokojencev Naklo

23 let pri folklori DU Naklo

Andrej Košič - plesalec po srcu in duši

Kot plesalec se je začel kaliti pred več kot 60 leti pri Folklorni skupini (FS) Tončke Marolt. Pozneje je deloval kot učitelj folklornih plesov številnim skupinam in vedno dosegal največje uspehe. Najdlje je vodil FS Sava, kjer je bil tudi zaposlen. Po upokojitvi je na pobudo takratnega predsednika Društva upokojencev Naklo Rudija Nadiževca in tajnice Fanike Pagon prevzel vodstvo folklorne skupine v Naklem. Skupaj so poiskali godbenike, plesalce in plesalke. Prostor za vaje so dobili v Osnovni šoli Naklo in novembra leta 1996, kljub vsem začetniškim težavam, pričeli z vajami. Pravkar upokojeni folklorni strokovnjak, veteran na tem področju, Andrej Košič, se je z vso zagnanostjo lotil bodrenja in učenja ter uvajanja v prve plesne korake. Kot pravi Andrej, je bilo prvi dve leti precej težko: »Samo en par od začetnih sedmih je imel nekaj folklornega pedigreja iz svojih mladih let. Prav od »fundamenta« smo morali začeti. Treba je bilo ogromno vztrajnega dela in veliko potrpljenja, da smo lahko želi prve vidnejše rezultate.«

Andrej je vztrajal in kmalu je s svojim trdim delom in disciplino pripeljal skupino do prvih nastopov in uspehov. Najprej so se opremili z gorenjskimi nošami in pričeli svoje znanje predstavljati širši javnosti. Čez nekaj let so razširili svoj program s plesi drugih slovenskih pokrajin. V skupini je vladala dobra volja. Plesali in vadili niso samo z rokami in nogami, ampak tudi s srcem. Posledično so kmalu usvojili še koroške, belokranjske in prekmurske plesne. V programu imajo danes kar enajst plesnih koreografij, ki jih predstavljajo v ustreznih kostumih.

Skupina je bila štirikrat povabljen na državno revijo folklornih skupin v Beltincih in v Mariboru. Da je bila izbrana med osmimi do desetimi skupinami zagotovo pomeni enega njenih največjih uspehov. Sodelovali so na večjih mednarodnih folklornih festivalih in posegli po številnih priznanjih in pohvalah.

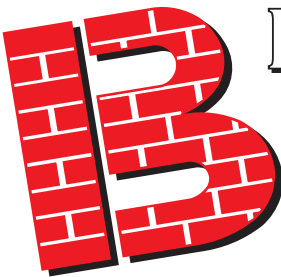
ZAHVALA

Za vse te uspehe pa je najbolj zaslužen njihov dolgoletni učitelj in umetniški vodja mag. Andrej Košič, ki se to sezono zaradi zdravstvenih težav poslavlja. Solidarno z njim je z delom v skupini prenehala tudi njegova žena Branka. Vsa ta leta sta se skupaj aktivno in požrtvovalno razdajala folklori. Težko bi na kratko napisali in našli vse dejavnosti, ki sta jih Andrej, kot vodja in mentor skupine, ter Branka, kot tajnica skupine, morala postoriti. V teh 23 letih vodenja folklorne skupine se je dogodilo marsikaj in težko je vse vtise strniti le na en list v Glasu občine Naklo.

Dragi Andrej in draga Branka, za vse se vama folklorniki Folklorne skupine Društva upokojencev Naklo iskreno zahvaljujemo. Hvala, da smo skupaj v vseh teh letih doživeli nepozabne trenutke. Hvala, Andrej, da smo pod tvojim vodstvom s petjem in plesom oziroma s poustvarjanjem našega bogatega izročila lahko tudi mi prispevali delček k ohranjanju slovenske kulturne dediščine.

Za ves trud in potrpljenje se vama še enkrat najlepše zahvaljujemo z eno samo željo: da nam z vajinimi izkušnjami še v naprej po svojih močeh pomagata. Naj vama naša želja ne bo v breme, ampak priložnost za prijetno in veselo druženje z nami tudi v bodoče. ●

BREZA
d.o.o.

**Trgovina
z gradbenim,
repromaterialom in storitve**

Podbrezje 109, 4202 Naklo
tel.: 04/532 51 00

Odprto: 7.00-17.00
sobota 7.00-13.00

Folklorna skupina Podkuca - Praznično folklorno leto 2020

Folklorniki FS Podkuca OŠ Naklo in KD Dobrava Naklo v letu 2020 praznujemo 20-letnico

Špela Eržen, foto: Žan Eržen

Fotografska razstava in koledar 2020

V decembru smo na Osnovni šoli Naklo pripravili fotografsko razstavo dveh avtorjev, Luka Renerja in Žana Eržena, ki sta fotografirala prizore s folklorniki v poletnih dneh preteklega leta. Namen »fotošutinga« (ang. photoshooting, slo. prevod fotografiranje, op. ur.) – kot rečejo mladi folklorniki – je bila priprava novega folklornega koledarja. Na koledarju je na eni strani zbranih več ujetih trenutkov, zato slike ob vsakem novem pogledu razkrijejo še kakšen utrinek in zgodbo več.

S koledarjem smo želeli v vaše domove prinesiti del naše radosti, otroške nagajivosti in zavedanje o pomenu naše kulturne dediščine. Z izbranimi fotografijami na razstavi smo se poskušali dotakniti nekaterih kamenčkov v mozaiku naše izredno dragocene kulturne. Folklorna skupina Podkuca namreč čuti poslanstvo, da izobražuje in vzgaja mlade iz Občine Naklo, da ohranjajo kulturno dediščino slovenskega naroda. Sodelovanje je dandanes zelo pomembno, zato smo pri pripravi koledarja sodelovali s Konjenskim društvom Naklo. Prispevali so fotografije iz njihovega arhiva, ki lepo dopolnijo naše zamišljene ideje v končno podobo. Podkev je pomemben del konjske opreme, zato se nam je to sodelovanje zdelo še bolj imenitno. Hkrati pa smo združili njihovo 20. obletnico, ki so jo praznovali v letu 2019, in našo, ki jo bomo z več dogodki obeležili letos.

Fotografska razstava daje popotnico koledarju, ki smo ga pripravili za leto 2020. Z razstavo smo večini fotografij s koledarja dali možnost, da se pokažejo v svoji lepoti in izraznosti zabeleženega trenutka v juniju 2019. Svojo vlogo fotografov so odlično opravili Luka Rener, Žan Eržen in Božena Legat. Na odprtju fotografske razstave so se predstavile skoraj vse naše delujoče skupine: starejša otroška folklorna skupina, v kateri plešejo učenci od 7. do 9. razreda centralne šole (na harmoniki jih spremlja Žan Eržen), folklorniki srednje otroške folklorne skupine s pesmico Srečali smo mravljo in plesom mrzulin, zaplesala sta tudi plesna para odrasle skupine FS Podkuca z odr-

ske postavitvijo Ko odsev oživi, ter sestrice Manca in Ajda Mali, na instrumentih pa so jih spremljali Primož Gnidovec, Bojan Batič in Žiga Brezavšček. Z novo letošnjo odrsko postavitvijo Vila sta se predstavila Lea Pavlič in Simon Štilec ob glasbeni spremljavi Primoža Gnidovca.

Folklora je tkanje vezi s preteklostjo, spoznavanje svojih korenin, svojega kraja, zavedanja in pripadanja narodu in nenazadnje tudi aktivno preživljanje prostega časa. S svojimi nastopi člani FS Podkuca želimo prinašati veselje, obujati spomine na otroštvo in predstavljati kostumsko podobo iz obdobja začetka 20. stoletja.

Aktivnosti in načrti

Pri folklorni skupini Podkuca zadnji dve leti dajemo velik poudarek tudi glasbenemu področju. Vsak gib plesalca še dodatno oživi ob glasbeni spremljavi. Ponosni smo, da so mladi glasbeniki tudi člani naših skupin in si vzamejo čas za ustvarjanje glasbe za ples. S svojimi dosežki na različnih srečanjih in tekmovanjih še dodatno širijo paleto svojih odličij in svoj repertoar. Trenutno se lahko pohvalimo s tremi odličnimi harmonikarji: Primožem Gnidovcem, Žanom Erženom in Andražem Aljančičem. Med člani godčevske sestave odrasle skupine so tudi violinisti (Laura Falle, Žiga Brezavšček, Sara Žnidar) in kontrabasist (Bojan Batič). Zelo se trudimo, da bi ohranili lansko pridobitev, Orkester FS Podkuca. V orkestru v letošnjem letu pridno vadijo violinisti (Žiga Brezavšček, Eva Eržen in Laura Falle), štiri flavtistke (Manca Fajdiga, Lenka Konjar, Ana Šavs in Pavla Poklukar), klarinetist Matic Vrtač in kontrabasist Žan Eržen pod mentorstvom Klemena Bojanoviča. Želimo si, da

bi v prihodnjih letih lahko razširili našo kostumsko podobo, saj želimo predstavljati tudi delčke kulture drugih slovenskih pokrajin. Trenutno imamo 58 kostumov za otroke in odrasle ter 26 parov čevljev. V folklornih skupinah FS Podkuca je trenutno 98 članov, če ne štejemo folklorne pripravnice in otrok s podružnic (kar je še dodatnih 46 otrok, ki se bodo še lahko odločili za folkloro).

Folklorna dejavnost se je na OŠ Naklo pričela v šolskem letu 1999 pod mentorstvom Stanke Kolenko in Ksenije Bucalo. Otroci so se vedno radi igrali. Med delom in v prostem času so si izmišljali igre, pesmi in na otroški način posnemali plese odraslih. Skozi igre so spoznavali živali, poklice, razna opravila in odnose med ljudmi.

Folklora na osnovnih šolah v Naklem, Dupljah in Podbrezjah

Pri otroški folklorni dejavnosti imamo letos prvič »folklorno pripravnico«. Otroci 1. razreda OŠ Naklo se v okviru razširjenega programa dodatno srečujejo z ljudskim izročilom enkrat na teden. Tudi na podružnici v Dupljah učenci spoznavajo dodatne vsebine ljudskega izročila v okviru interesne dejavnosti. Ali je kaj trden most. Seveda pa imajo možnost udeleževanja folklorne dejavnosti v nekoliko manjšem obsegu tudi v Podbrezjah. Na centralni šoli se folklorna dejavnost letos izvaja ločeno za učence od 2. do 4. razreda, učence 5. in 6. razreda ter mladince od 7. do 9. razreda, seveda se lahko pridružijo tudi učenci podružničnih šol. Starejši, bivši učenci, sedaj dijaki, študentje in zaposleni, ostajajo člani odrasle skupine Podkuca.

Hvala vam, ker nas s svojimi obiski na naših prireditvah podpirate. Zahvaljujemo se Občini Naklo in OŠ Naklo, ker nas vsa ta leta podpirata in nam po svojih močeh pomagata, da lahko delujemo v okviru OŠ Naklo in KD Dobrava Naklo. ●

VABILO NOVIM ČLANOM

Folklorna skupina DU Naklo se želi številčno obnoviti in pomladiti. Smo pisana družba prijetnih ljudi, ki radi plešemo in tudi zapojemo. Če ste v srednjih letih, še v delovnem razmerju, pred upokojitvijo ali že upokojeni, če radi plešete, požete, igrate instrument in podobno – VABLJENI!

VABIMO PARE, ŽENSKÉ PLESALKE IN MOŠKE PLESALCE, DA SE NAM PRIDRUŽITE.

Veselimo se, da bomo skupaj z vami nadaljevali to prijetno in kulturno dejavnost. Želimo si, da z našim staranjem dejavnost folklorne skupine ne bi zamrla in da bomo s pomlajevanjem skupine uspeli ohraniti našo izjemno bogato kulturno dediščino.

Kontaktne informacije:

e-poštni naslov: fsdunaklo@gmail.com

telefonska številka: 040 757 410 (Veronika) ali 041 698 328 (Tomaž)

Moto društvo Oldtimer Naklo

Delovanje Moto društva Oldtimer Naklo v zimskih mesecih

Janez Legat

Prisrčen oldtimerski pozdrav vsem občankam in občanom Občine Naklo. Čas beži z bliskovito naglico, kajti pred nami je zopet organizacija največje društvene prireditve, letos že jubilejne – 25. po vrsti: RAZSTAVA IN PARADA STARODOBNIKOV NAKLO 2020. Člani organizacijskega odbora smo že pričeli z zbiranjem dovoljenj za izvedbo omenjene prireditve. Upamo, da bo letošnje leto potrebno zbrati kakšno dovoljenje manj, kajti v preteklem letu je bilo potrebnih 38 dovoljenj.

Kot vsako leto in kot vsako društvo, smo dolžni izpeljat redni letni občni zbor, ki se je odvil 31. januarja. Na občnem zboru smo navzočim zavrtili film o vzponu in uspehih dirkačev s Tomosovimi motocikli, ki so zares zavidanja vredni, saj so v šestdesetih in sedemdesetih letih krepko konkurirali danes

uglednim in uspešnim Italijanskim moto koncernom, kot so npr. Ducati, Aprilia, Avgusta in druge. Žal pa je izmed vseh omenjenih najbolj klavrn konec doživela takrat izjemno uspešna in strokovno odlično podkovana tovarna TOMOS, kjer v Koprju danes na tem mestu stojijo mega trgovski centri.

Za letošnjo jubilejno parado smo načrtali sledečo traso: kot vedno bomo na začetku obiskali vse vasi Občine Naklo, nato bomo pot nadaljevali skozi Križe, Senično, Goriče, Trstenik, Bašelj, Belo do Preddvora, kjer bomo imeli krajši postanek. Vožnjo bomo nadaljevali skozi Tupaliče, Visoko, Predoslje, Kokrico in nato nazaj v Naklo.

Se sprašujete, kako da bo letošnja parada že 25. po vrsti, če društvo deluje šele 22 let? Prve tri parade je namreč Drago Gorican samostojno izpeljal in na ta način navdušence starodobnišna spodbudil, da se je ustanovilo današnje Moto društvo Oldtimer Naklo.

Dolge zimske dni in večere bomo dobro izkoristili, da bomo svoje jeklene ljubljence ustrezno pripravili za takšno avanturo, kot je naša parada in ki bi jo verjetno moral zdržati vsak

starodobnik. V organizacijskem odboru smo izredno optimistični in upamo, da bodo popravila med zimo čimbolj uspešna in da se na naši jubilejni prireditvi zopet srečamo. Hkrati bi se radi zahvalili dosedanjim donatorjem, brez katerih je izvedba take prireditve nemogoča. Ob tem bi rad omenil dve podjetji, ki sem ju v zadnji številki nehote pozabil, to sta Kovaštvo Peric Tadej s. p. in Venturia d. o. o. Za neljubo napako se jima iskreno opravičujem. Podporniki in pokrovitelji so za nas nepogrešljivi in vedno dobrodošli.

Za vse občanke in občane bomo v naslednjih zimskih mesecih v sodelovanju z Agencijo za varnost prometa organizirali predavanje na temo večje varnosti v prometu. Predavanje bo v Domu Janeza Filipiča, saj pričakujemo množičen odziv. Zavedati se moramo, da na cesti nismo nikoli sami, zato na takšnem predavanju lahko poglobimo znanje voznških sposobnosti. Točenega datuma predavanja še nimamo in ga bomo sporočili naknadno.

Vabimo vas, da si v čim večjem številu ogledate prvomajsko prireditev, kajti tudi tokrat obljubljam, da bo »fletno«. Nasvidenje do 1. maja 2020! ●

Koledovanja

Koledovanje članov Folklorne skupine Društva upokojencev Naklo

Folklorniki Društva upokojencev Naklo tudi v mesecu decembru nismo počivali. Ohranjali smo star slovenski običaj pred prihodom novega leta – koledovanje. Koledniki, vsega dobrega posredniki, oblečeni v stara kmečka oblačila hodimo po naših krajih in s svojim petjem prinašamo k hišam blagoslov, zdravje, srečo in blaginjo.

Tudi letos smo koledovali na desetih lokacijah Občine Naklo. K sodelovanju sta nas povabili tudi Krajevna skupnost Bistrica pri Trziču in Krajevna skupnost Struževo iz Občine Kranj. Poslušali ste nas lahko tudi v Oddaji za upokojence, ki jo na Radiu Kranj ureja ga. Slavica Bučan.

Povsod smo bili lepo in toplo sprejeti. Z veseljem ste nam prisluhnili. Zato se vsem, ki ste nas sprejeli in nas tudi pogostili, iz srca zahvaljujemo. Še posebno se zahvaljujemo gospodu županu, ki nas je večkrat pričakal s skupino in obdaril. Zahvaljujemo se vsem krajanom Nakla, Dupelj, Strahinja, Podbrezj,

Okroglega, Žej ter krajevnima skupnostima Bistrica in Struževo. Drugo leto pa vas zopet obdarimo s starimi koledniškimi nagovori in napevi. ●

Koledovanja

Koledovanje KUD Tabor Podbrezje

Naši koledniki so navadno med prvimi, saj odidejo na pot na Štefanovo in na dan samostojnosti, ko tudi v cerkvi visi zastava. Po vseh podbreških zaselkih gredo s pesmijo, ki jo pred vrati pove zvezda, sledi ji nekaj verzov iz ust pastirčka, za njima pa poslušalce nagovorijo še Gašper, Miha in Boltežar.

Kolednike na poteh spremlja misel: »česar se mi veselimo, radi z drugimi delimo naše veselje za srečo drugih«. Vaščani jih radi sprejmejo in naši koledniki so vedno uspešni pri zbiranju sredstev. Hvala vsem, ki darujete, in s tem sporočate, da smo Podbrežani dobri ljudje. Tudi tokrat so prevoz kolednikov do Gobovc in Bistrice omogočili naši gasilci in posodili kombi z nepogrešljivim Jožetom Skodlarjem. Po ostalih podbreških zaselkih pa sta kolednike spremljali Katarina Korenčan in Sandra Smodiš.

Naši koledniki, ki jih je bilo letos kar enaindvajset in so bili tako v treh skupinah najštevilnejši doslej, so zbrali nekaj več kot 1.200 evrov, mi pa smo jih po celodnevem delu pogostili v gostišču in jim izročili simbolna darilca. V misijonskem središču vsako leto objavijo namen in porabljen sredstva. Kar navdihujejo so realizirani projekti po raznih krajih, kjer delujejo slovenski misijonarji. Z letošnjo akcijo smo zbirali sredstva za pomoč pri reintegraciji uličnih otrok v Etiopiji; za gradnjo do-

datnih šolskih razredov ter dveh osnovnih šol na Madagaskarju; obnovo in dozidavo internatov v Mozambiku in Nigeriji; za opremo za šolo in tehnične delavnice v Braziliji in Kongu; za gradnjo večnamenske dvorane v Beninu ter za nakup aparata za ultrazvok v Ruandi. Nič pa ne odtehta zadovoljstva v otroških očeh ob zavedanju, da so v dobri družbi storili dobro delo, zraven pa utrdili medsebojno prijateljstvo. ●

Otroška božičnica

Daca Perne in Katka Korenčan (KUD Tabor Podbrezje)

Taborska cerkva je bila spet premajhna za številne obiskovalce, ki si želijo iz leta v leto doživeti čarobnost božičnega večera ob igrici na taborskem griču, se srečati s prijatelji in starši naših najmlajših, si zaželeli srečo in notranji mir, ki ga rojevajo vera, upanje in ljubezen. Številna množica obiskovalcev, ki se je pod zvezdami zbrala na Taboru, je v zbranosti spremljala otroško božičnico. Osnovno sporočilo otroške igrice na prostem je trkalo na srca, da bi se spraševala, kako ponotranjiti ta najlepši praznik, kako se skloniti z ljubeznijo do najbolj ubogih in v njih prepoznati novorojenega Jezusa.

Po začetni pesmi Zvezde na nebu žare, ki jo je na harmoniki spremljal Andraž Aljančič, v pogovoru med prijateljicama Urško in Metko (odlični v obeh vlogah sta bili Nika in Katrina) prepoznamo dva različna načina družinskega praznovanja. To sta pri eni ponotranjeno, pri drugi prijateljici pa zgolj površinsko doživljanje praznika in njegovega sporočila. Vendar prijateljstvo premaga razlike in odide na tisto lepšo pot k Jezusu v jaslicah. Na poljani Marija in Jožef (odigrala sta ju Pia in Mark) z zborčkom v pesmi in besedi Poslušajte vsi ljudje po zavrnitvi prenočišča le pripotujeta do hlevčka. Tu se jima po angelskih

sporočilih (Ajša, Zala, Sara, Ajda, Ema) pridružijo pastirčki (Svit, Tjaš, Val, Ažbe, Martin). Napovedovalka (Sara) je ves čas igrice spretno povezovala prizore v smiselno celoto. V zadnjih kadrih pa se ji je pridružila še druga napovedovalka (Nina), ki se je spraševala: »Kdo bo danes sprejel Jezusa, mu dal prenočišča, kos kruha, dobro besedo, nasmeh? Kdo bo res doživel božič? Morda bogataš, ki mu nič ne manjka (zaigral ga je Gal), morda študentka, ki hoče postati znanstvenica (v njeni vlogi je bila Monika) ali pa zvezdnica, ki si želi le lepote in slave (v tej vlogi se je znašla Nika).« Ker ji nobenemu od mimoidočih ni uspelo omehčati srca, je poskušala pri vseh nas s prošnjo: »Odprj mu vrata svojega srca vsaj ti, oče, in s prijazno besedo in ljubečim pogledom osreči svojo družino, ali pa ti, mati, ko boš potrpežljivo odgovarjala svojim otrokom. Sprejmi ga ti, fant in dekle, s čistim srcem, pripravljenim pomagati in lajšati trpljenje vsa-

komur. Sprejmite ga vi, ki vas težijo leta in bolezen; darujte mu svoje trpljenje. Vi otroci, ki ste se mu v svoji preprostosti že odprli, pazite, da ga ne izgubite in preženete z neubogljivostjo in prevzetnostjo. Odprimo mu svoja srca vsi, da nam prinese tisti mir in srečo, ki so ga bili deležni betlehemskega pastirja.« In zgodi se, da se vsaj trem srca odprejo, ko srečajo bodočega kolednika in darujejo v skrinjico za najbolj pomoči potrebne otroke.

Za vso to malo četico igralcev sta potrpežljivo stali animatorki Sandra Mihelič in Katka Korenčan. Tonski mojster je bil ob pomoči Damirja Rapića Janez Klančar. Lučkarja, ki sta spretno lovila premikanje po terenu, pa sta bila Teja Jerala in Jože Skodlar. Pri otroškem zborčku sta v cerkvi taktirko prevzela Klara Bodlaj na kitari in Matevž Jakovec na orglah. ●

Čebelarstvo društvo Naklo

Maša ob godu sv. Ambroža, zavetnika čebelarjev

Janez Markič

Čebelarji in novo vodstvo Čebelarskega društva (ČD) Naklo smo se na podlagi večletnega druženja na sv. Ambroža s sosednjimi društvi na Trsteniku, v Goričah in na Kokrici odločili, da organiziramo podobno srečanje društvenih in okoliških čebelarjev tudi v Naklem. Nekatera sosednja društva in čebelarji smo se dan po godu sv. Ambroža, zavetnika čebelarjev, 8. decembra 2019 zbrali v svojih župnijskih cerkvah pri svetih mašah in to razglasili kot tradicionalno srečanje. Tako smo preostala društva v okolici povabili tudi v Naklo, odzvala sta se tudi dva praporščaka iz ČD Medvode ter ČD Golnik-Goriče.

Pri sveti maši, ki jo je daroval župnik Janez Zupanc, smo se zahvalili za minulo leto, spomnili pokojnih čebelarjev in prosili sv. Ambroža za uspešno delo in zdravje čebel ter čebelarjev v prihodnjem letu.

Predsednik Janez Markič se je ob koncu maše zahvalil župniku za lepo opravljen obred in prejšnjemu predsedniku Janezu Pivku za uspešno vodenje društva v preteklih 32 letih. Ozrl se

je na preteklo čebelarstvo letino in povedal, da ni bila najboljša. Podnebne spremembe, sodobni način kmetovanja in okoljske spremembe so okrnile življenjski prostor čebel, posledično je čebelarjenje toliko bolj zahtevno. Čebelarjem je ob koncu zaželel boljše čase s pozdravom: naj med!

Po maši so se vsi udeleženci zbrali pred cerkvijo ob prijetnem klepetu. Posamezni čebelarji in člani Kulturno umetniškega društva LIK Naklo pa so jim ponudili medene dobrote. ●

Tomo Zupan – veliki prešernoslovec, literarni zgodovinar, narodni delavec, vzgojitelj, rodoslovec in pridigar

Damijan Janežič

Tomo Zupan, eden pomembnejših prešernoslovcev, tudi Prešernov sorodnik, se je rodil leta 1839, na domačiji pri Novakovi v Smokuču pri Žirovnici na Gorenjskem. Umrli je na svojem domu na Okroglem pri Naklu leta 1937, star 97 let. Zaradi odličnega učnega uspeha, manjše in drobne postave so doma sklenili, da ga pošljejo v ljubljanske šole. Izbral si je poklic duhovnika. Na proslavi ob tisočletnici prihoda slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda na Moravsko se je odločil, da bo služil narodu.

Sprva je služboval kot profesor verouka na ljubljanski gimnaziji in vzgojitelj v cerkvenem dijaškem zavodu Alojzijevešče. Nato so ga za enajst let premestili na gimnazijo v Kranj. Po vrnitvi je do upokojitve služboval kot profesor verouka in slovenskega jezika na prvi ljubljanski gimnaziji in bil vodja Alojzijevešča.

Zbiralec in raziskovalec Prešernove zapuščine

Tomo Zupan je že v času študija začel raziskovati zgodovino rojstne župnije. Ko je bil leta 1868 premeščen na kranjsko gimnazijo, se je začel bolj poglobljeno ukvarjati z življenjem in delom največjega slovenskega pesnika dr. Franceta Prešerna. V Prešernovi sobi v svoji vili na Okroglem je hranil Prešernovo zapuščino: posteljo, mizo, omaro, dva stola, kavni mlinček, Prešernova pisma in spričevala ter njegov rokopis Krsta pri Savici.

Kralj Aleksander je Toma Zupana leta 1926 odlikoval z redom sv. Save. Nato se je Zupan z odličjem fotografiral v domači knjižnici. Fotografiral ga je Atelje »Viktor«. Zbirka Zveze društev slepih in slabovidnih Slovenije.

O Prešernu je poizvedoval pri njegovi mlajši sestri Lenki, dveh nečakinjah in njegovih prijateljih. Zbrano gradivo je predstavil pod naslovom Kako sem Prešerna nabiral v Koledarju Družbe sv. Cirila in Metoda za leto 1930. Leta 1933 je pri Družbi sv. Mohorja izdal knjižico Kako Lenka Prešernova svojega brata, pesnika, popisuje.

Borec za narodne pravice

Leta 1885 je bila ustanovljena narodnoobrambna šolska Družba sv. Cirila in Metoda. Skrbela je za ustanavljanje slovenskih vrtcev in šol v narodnostno mešanih krajih ob severni in zahodni slovenski meji. Tomo Zupan je bil ustanovni član in izvoljen za prvega predsednika. Družbo je uspešno vodil dvaindvajset let. Zasnoval je Koledar Družbe sv. Cirila in Metoda, Vestnik in knjižnico. Družbi je med drugim podaril pet tisoč izvodov knjige Naš cesar Fran Josip I., ki jo je napisal ob petdesetletnici cesarjevega vladanja.

Napredni vzgojitelj in domoljubni profesor

Tomo Zupan je posebej pazil na vzgojo dijakov. Bil je strog, ni trpel brezdelja, nereda in surovosti. Bil je glasnik naprednega duha. Pod vplivom enega najboljših prijateljev, ljubljanskega škofa dr. Janeza Zlatousta Pogačarja, je postal privrženec krščansko-liberalne politične smeri. Med prvimi Slovenci je spoznal pomembnost higiene in je mladino navajal k zdravemu načinu življenja. Gimnazijcem je vsajal ljubezen do slovenstva in jih vzpodbujal k slovstvenemu delovanju.

Prejemnik številnih odlikovanj

Za neprecenljivo delo so Toma Zupana med drugimi odlikovali dva škofa, dva papeža, avstrijski cesar s Franc-Jožefovim viteškim redom in kralj Aleksander z redom sv. Save.

V spomin na prijatelja, ljubljanskega škofa dr. Janeza Zlatousta Pogačarja, ki je proti koncu življenja oslepel, je Zupan nepremično premoženje zapustil društvu Dom slepih (danes Zveza društev slepih in slabovidnih Slovenije). Fotografiral Damijan Janežič, 2009.

Izvrsten govorec in biograf

Tomo Zupan je svoje pridige objavljaval v cerkvenem časopisu Danica. Nato jih je izdal tudi v knjigi z naslovom Propovedi. Ob odkritju spomenika Janezu Zlatoustu Pogačarju v brezniški cerkvi je 28. avgusta 1912 pripravil znamenito pridigo z naslovom Breznica na Gorenjskem in Brezničanje. V njej je naštel

imenitne može iz brezniške župnije, ki so ob koncu 18. in v 19. stoletju s svojim delom pomembno prispevali k razvoju slovenske znanosti in kulture. V zadnjem življenjskem obdobju se je posvetil biografijam nekdanjih gojencev Alojzijevišča. Napisal je življenjepise tristo dvanajstih gojencev in svojih sorodnikov. ●

Zahvala

Razstava Tomo Zupan – veliki prešernoslovec je decembra lani dobila stalno mesto v Zupanovi vili na Okroglem. Da je do njene uresničitve prišlo, so poleg avtorja zaslužni Zveza društev slepih in slabovidnih Slovenije, Tiskarna Radovljica, ki je donirala tisk plakatov, Kulturno umetniško društvo LIK Naklo in Alojzija Murn. Hvala vam!

Zahvala

Med božičnimi in novoletnimi prazniki Gostišče Pr'Kovač povabi redne obiskovalce, sosede in zadnja leta tudi najbolj delavne člane nekaterih naklanskih društev na prednovoletno druženje. Lastnikoma Andreju in Maksimiljani se v svojem in v imenu predsednice Alojzije Murn in članov Kulturno umetniškega društva LIK Naklo za povabilo prisrčno zahvaljujem.

Pesmi iz domačega predala

Organizacijski odbor Pesmi iz domačega predala

Leto 2019 je Občini Naklo prineslo nove dogodke na kulturnem področju. Poezija, ki je bila do sedaj dokaj spregledana, je dobila krila in poletela. Slišali smo glasove poetov in čutili njihove misli. Vedeli smo, da je v naši občini in tudi drugod veliko ljudi, ki znajo svoje občutke preliti v poezijo. Sicer je v vsakem od nas nekaj umetnika in vsak svoje občutke izraža na svoj način. Naša želja je bila ponuditi občanom nekaj novega, obenem pa omogočiti poetom, da stopijo iz anonimnosti in se predstavijo občinstvu. V vsako pesem je vloženega veliko avtorjevega časa, truda, volje in veselja. Prav tako je v pesmih veliko strasti, čustev in osebnih razmišljanj. Vse to pesmi dela zanimive, pristne in nepotvorjene. Ravno zaradi tega si zaslužijo, da jih avtorji predstavijo in delijo svoja razmišljanja z drugimi.

Na naš razpis se je prijavilo petnajst ustvarjalcev in vsi so bili pripravljeni svojo poezijo deliti s širšo publiko. Literarni večer 14. junija 2019 je združil vse, kar se lepega in dobrega združiti da. Zadovoljni nastopajoči ter zadovoljni poslušalci, ki so dodobra napolnili vrt Dupljske graščine, pa so dali nov zagon za nadaljevanje dela. V spomin na literarni večer je izšla brošura z naslovom Poeti v graščini, ki predstavlja vse nastopajoče in njihova dela.

Jesen je prinesla nov dogodek, ki smo ga poimenovali Literarna ustvarjalnica. Dr. David Bedrač je predaval snov iz literarne teorije: o temah, motivih, zgradbi pesmi in najpogostejših napakah pri pisanju.

KAJ SLEDI V PRIHODNOSTI?

Kmalu bo izšel razpis za sodelovanje na **literarnem večeru**, ki bo letos predvidoma **v petek, 12. junija 2020**.

Še pred tem, **7. marca 2020, pa bo literarna ustvarjalnica, ki jo bo vodila prof. Tina Primožič**. Na njej se bomo lotili raziskovanja nekaterih pesniških oblik in se spopadli z njihovimi zakonitostmi, se poigrali z rimo ter spoznavali ritem in metriko, saj je pesništvo v svoji zgradbi podvrženo strožjim merilom kot pripovedništvo. Vsekakor pa je namen ustvarjalne delavnice,

da bi postale pesniške oblike sad ustvarjalne igre. Tematiko letošnje prireditve v juniju bomo razkrili na delavnici.

V prihodnosti želimo nekaj delavnic nameniti tudi pesniškemu jeziku. Besede v prenesenem ali zamenjanem pomenu ter besedne figure dajejo pesnikovem jeziku samosvojo podobo, učinkovitost, barvitost in globlji pomen.

Vabljeni na naše dogodke. Spremljate nas lahko na FB strani »Pesmi Duplje«, pišete pa na pesmi.duplje@gmail.com. ●

NAVČEK d.o.o.**Pogrebne storitve**

- organizacija pogrebcev
- prevoz pokojnika,
- organizacija upepelitve,
- pogrebna oprema (krste, žare, nagrobni križi, žarne niše,...)
- žalni aranžmaji in sveče,
- organizacija pevcev
- urejanje dokumentacije,
- fotografiranje pogrebcev

Visoko 140
4212 Visoko
031 577 229
041 628 940
navcek1@siol.net
www.navcek.si

NA VOLJO SMO 24 UR NA DAN

Gledališka skupina vrtca Mlinček

Zorka Jereb

V vrtcu Mlinček že peto leto deluje dramska skupina s stalno zasedbo: Jana Kogovšek, Jana Bajželj, Jana Blaznik, Nataša Medved in Zorka Jereb, nekatere pa se vključujejo v igro pri določenih predstavah. Vsem nam je skupna želja igrati za otroke. Vaje, ki potekajo enkrat tedensko, nas družijo, povezujejo, dajejo priložnost za izmenjevanje mnenj, predlogov, izkušenj, doživljamo pa tudi veliko komičnih trenutkov in smeha. To nas popelje do dobre izvedbe igre, pa naj bo to dramska, plesna ali igra z lutkami. Naj omenim le nekatere izvedene predstave: Kdo je napravil Vidku srajčico, Smeh je najboljšo zdravilo, Živali pri babici Zimi, Sapramiška, Bobek in barčica, Snežak in še bi lahko naštevale. V igri vse zelo uživamo, se poistovetimo z različnimi liki, ki nastopajo v njej, s tem pa poskušamo otrokom

pričarati čarobnost in podoživljanje pravljicnih junakov, živali in dogodkov. Predstave na obraze otrok narišejo nasmehe in pričarajo občutek zadovoljstva, kar je navsezadnje tudi namen.

Popolna izvedba predstav pa ne bi bila mogoča brez ljudi, ki nudijo svojo pomoč pri različnih delih predstave. Za glasbo, ki je vedno naša spremljevalka, skrbita Nataša Medved in Matjaž Zupin (Muzik), za sceno in kulise poskrbi Zorka Jereb, za kostume od kreacije do šivanja poskrbi Darka Povalej, vse ostale igralke, Jana Bajželj, Jana Kogovšek in Jana Blaznik, pa poskrbijo za izvirno izbiro vseh rekvizitov in pripomočkov. Tako so vpete niti igranja v naša življenje v vrtcu Mlinček. ●

Koledar Turističnega društva Naklo

Turistično društvo Naklo napoveduje

Torek, 18. februarja, ob 18. uri, Gostilnica Kresnik

REDNI OBČNI ZBOR TURISTIČNEGA DRUŠTVA NAKLO

Sobota, 22. februarja, ob 10. uri, kulturni Dom Janeza Filipiča

PUSTNI SPREVOD

Na pustno soboto vabimo male in velike maskare h kulturnemu Domu Janeza Filipiča, od koder se bodo podale v sprevodu po ulicah Nakla in preganjale zimo.

Torek, 25. februarja, ob 18. uri, Gostilnica Kresnik

UROŠ FELDIN: ELBRUS, NAJVIŠJA GORA EVROPE, KAVKAZA IN RUSIJE

Uroš Feldin je športnik že od otroštva. Za gornštvo ga je

navdušil oče. Po štiridesetem se mu je še bolj posvetil, hkrati pa začel tudi teči na maratonih. Dlje časa je že razmišljal o vrhovih nad 4.000 metri. Ko se mu je ponudila priložnost, se je odpravil na Elbrus, najvišji vrh Kavkaza. Vtise o pripravi, potovanju v Rusijo in vzponu na goro bo predstavil na zanimivem potopisu.

Sobota, 7. marca, ob 13. uri, kulturni Dom Janeza Filipiča

DOMOZNANSKI IZLET

Tudi letos se bomo odpravili v eno od sosednjih občin na domoznanski izlet. Ogledali si bomo dva zasebna muzeja.

Naklanske modre spominčice

Helena Krampł Nikač

Skupina klekljaric Naklanske modre spominčice se srečuje od 15. januarja 2008, torej že polnih 12 let. Večina članov je v skupini od vsega začetka, menjave so redke, skupina pa pridobiva tudi na podmladku, tako da se število članov iz meseca v mesec povečuje. Prva tri leta smo usvajali različne tehnike, ki jih zdaj utrjujemo, vsako leto pa se naučimo tudi kaj novega.

Letos se že drugo leto zapored dobivamo »ob punklju« enkrat tedensko v prostorih Društva upokojencev ob četrkih, nova skupina pa se dobiva ob ponedeljkih. V januarju in februarju ob torkih gostujemo v knjižnici v Naklem. Naše umetnine radi pokažemo tudi na razstavah. Sodelovali smo na razstavi v Gorenjskem muzeju v Kranju in lani v Železnikih na čipkarskih

dnevi. Imeli smo že tri samostojne razstave, med njimi tudi Čipkasti pogled skozi mavrico v graščini v Dupljah ter Ribe in Pomladni ples v Pavlinovi galeriji v Naklem. Četrta samostojna razstava Beneške maske pa je trenutno na ogled v Knjižnici Naklo. Letos smo risali vzorce beneških mask. Naše avtorske in druge vzorce sicer izdelujemo v najrazličnejših tehnikah, večinoma so barvni, uporabljamo pa različne niti, od bombaža, lana, svile, volne, poliestra do metliziranega sukanca. Tokrat smo na beneške maske vklekljali tudi perlice.

Vse, ki si boste ogledali razstavo naših mask, vabimo k sodelovanju v nagradni igri:

Predstavljamo vam 32 beneških mask, ki so v večini narejene po naših zamislih in avtorskih vzorcih. Označene so s številkami, več podatkov o njih pa dobite na skupnem zapisu. Z vašim glasovanjem za najlepše tri maske nam boste pomagali pri izboru mask, ki jih bomo Naklanske modre spominčice natisnile na koledar za leto 2021. Glasovalne lističe izpolnite tako, da zapišete številke mask, ki so po vašem izboru najlepše, zadaj napišete vaše ime in telefonsko številko, na katero vas bomo obvestili o nagradi. Žrebali bomo zadnjega februarja, ko bomo naše maske odnesli domov. ●

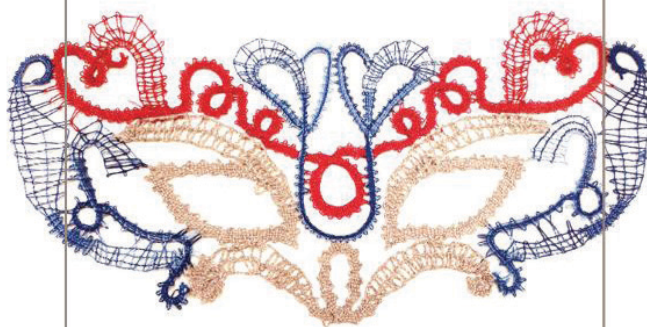
razstava

BENEŠKE MASKE MALO DRUGAČE

Naklanske Modre spominčice

Odprtje razstave bo v torek, 4. 2., ob 16. uri, v Krajevni knjižnici Naklo.

Razstava bo na ogled od 4. 2. do 29. 2. 2020.

MESTNA knjižnica KRANJ

O rokovnjačih v deželi Kranjski

Mara Črnilec, 1. del

Pisatelj Fran Levstik je zapisal: »Tudi rokovnjači in deseti bratje so narodova lastnina, ako ravno prvih ni nihče vesel!« Josip Jurčič pa v svoji knjigi Rokovnjači piše, da so Novice leta 1855 objavile, da je bilo pred 10 leti veliko slišati o rokovnjačih: »Bili so prava nadloga v deželi, ker so beračili, kradli ali pa kar na silo jemali.« Tako naša pisatelja pišeta o dogajanju v deželi Kranjski ob prelomu 18. v 19. stoletje.

Rokovnjači so se pojavili še v času podložništva, ko je Avstrija, ki je gospodovala našim krajem, skrbela predvsem za obrambo državnih meja, ni pa imela moči, da bi obračunala s kršitelji reda in zakona v sami državi. Število rokovnjačev se je povečalo leta 1810, ko so naše kraje z vojsko zasedli Francozi. Nekateri avstrijski uradniki so naše kmete naščuvali proti Francozom in jim celo dali orožje, čeprav ti z orožjem največkrat niso znali ravnati. Ko so Francozi prispeli, so uradniki zbežali v mesta, kmetje pa v gozdove in gore. Tam so se zbirali vojaški begunci, vsakršni skrivači, roparji, »falirani« študentje pa tudi delomrzneži.

Sredi polovice 19. stoletja je bil kmet še vedno tlačan, oblast pa so po Napoleonu spet prevzeli Avstrijci. Ti so od občin vsako leto zahtevali določeno število vojakov – rekrutov. Vojsko so morali služiti le tisti, ki niso imeli kmetij, in ki niso bili ne obrtniki, ne njihovi pomočniki. V vojski so morali ostati dolgih 14 let. Ker je bila ta doba tako dolga, so fantje raje zbežali v gozdove. Teh ubežnikov je bilo vse več, pridružili so se jim tudi pastirji in drvarji. Naša dežela je bila takrat še krepko porasla z gozdovi,

povezave s Koroško in Štajersko pa so bile zelo slabe. S Koroško je bila Kranjska povezana po dolini Kokre čez Jezersko, s Štajersko pa skozi Črno čez Črnivec. Kamniška Bistrica in Solčava sta bili odrezani od sveta. Onstran Kamnika po Mekinjskem polju do Stranj se je raztezal gozd. Obsežni gozdovi so bili tudi na Jelovici, v Črnem grabnu, Jermanovih vratih in drugod v gozdnatih predelih dežele, kjer so se rokovnjači največkrat uspešno skrivali. Prav iz centra v Udin borštu (to je največja gozdna površina v Ljubljanski kotlini še danes) so obvladovali vse prometne poti oziroma prelaze čez Jezersko, Ljubelj, Črnivec in Trojane. V Kamniški Bistrici so še danes znane t. i. rokovnjaške luknje. Na desnem bregu Save nasproti Okroglega blizu Spodnje Besnice je bila Dimeževa luknja, luknja znanega rokovnjaškega poglavarja. Josip Benkovič navaja, da so imeli rokovnjači svoj center ob kranjsko-štajerski meji med izvirom Savinje in Kamniške Bistrice, kjer naj bi bil sedež rokovnjaškega papeža. Povsod drugod so bile podružnice. Ena od njih je bila v Udin borštu – za Kranjce. Tu so se srečevali Veliki Grog, Dimež in Črni Jurij na »finfranjih«. Gotovo pa jim je služila tudi Arneževa luknja, tj. podzemna jama v Spodnjih Dupljah. Rokovnjači so se pogovarjali v svojem jeziku. Nekatere besede so poznali le najožji sodelavci velikih poglavarjev.

Primer:

»Dobro pazi, da se ne zagovoriš,« so rokovnjači povedali takole: »Hibej bonov, da se nihito ne zašmalaši.«

Nadaljevanje prispevka bo objavljeno v naslednji številki.

100 let od smrti Petra Bohinjca

Občinska uprava Občine Naklo, foto: Wikipedia

PETER BOHINJEC

(21. 2. 1864, Visoko pri Šenčurju – 14. 12. 1919, Spodnje Duplje)

14. decembra je minilo 100 let od smrti enega od najbolj prepoznavnih župnikov, ki so delovali v župniji Duplje. Rodil se je v družini premožnih kmetov (domače ime pri Joštovih). Oče se je ukvarjal s preprodajo prašičev, mati je po moževi smrti sama vodila gospodarstvo. V osnovno šolo je hodil na Olševke, v gimnazijo (1875–1884) v Ljubljano, kjer je stanoval pri družini sošolca Frana Gestrina. Bil je sošolec Janeza Evangelista Kreka. Blestel je pri zgodovini in slovenščini; slednjo je poučeval Maks Pleteršnik. Od leta 1884 do 1888 je študiral teologijo in se uveljavljal z leposlovnimi objavami, ki jih je snoval v okviru bogoslovnega Cirilskega društva.

Po posvetitvi je kot kaplan najprej tri mesece služboval v Srednji vasi v Bohinju in potem v Dobropolju v Suhi krajini. Leta 1890 je za tri leta in osem mesecev odšel na Vrhniko, kjer je opravljal posle dekanjskega tajnika in na Krekovo pobudo ustanovil prosvetno Katoliško društvo rokodelskih pomočnikov. Leta 1893 je bil premeščen v Trnje pri Pivki (ki se je tedaj imenovala Šentpeter na Krasu), kjer je ustanovil delavsko hranilnico (»rajfajznovko«) in bil pobudnik gradnje cerkve. Obetalo se mu je uredništvo časopisa Domoljub, pa so ga prej kot župnika za pet let prestavili v Horjul. Poskrbel je za postavitev mežnarije in gospodarskega poslopja zadruge Kmetijske družbe, ki jo je sam ustanovil. Naslednjih deset let (1901–1911) je kot župnik služboval v Škocjanu pri Šmarjeških Toplicah. Tudi tam je ustanavljal društva, načeloval hranilnici, kupil žago in mlin, hišo in vinograd ter plačeval delavce, ki so v okolici izkopavali arheološke ostanke.

Po sporu s stanovskimi kolegi in farani je zaprosil za premestitev v Duplje, kjer je dal zgraditi mežnarijo. Prejšnja mežnarija je namreč leta 1883 pogorela in župljani so se celih 30 let pripravljali na zgraditev nove. Avgusta 1914 je bila mežnarija pod njegovim vodstvom zgrajena. Z dokupom parcel je razrešil tudi tridesetletni zemljiščni spor z občino. Vaščanom je uredil društveno kulturno dvorano (kasneje imenovana remiza, južno od gospodarskega poslopja), v kateri so ob odprtju igrali njegovo igro. Vmes je potoval po Italiji, Franciji, Bosni in Češki. Bil je mogočne postave, gospodovalen in trmast, ekspresiven govornik in pridigar ter do smrti redko kdaj bolan. Rad se je loteval kmečkih poslov, s posebnim veseljem pa konjskega mešetarjenja. Iz pisnih virov izhaja, da je že pred jutranjo mašo odpeljal voz gnoja na njivo. Med vojno se je zaradi kile zdravil v ljubljanski bolnici, ob vrnitvi se je na vlaku prehladil in za posledicami prehlada umrl.

Pisal je za skoraj vse slovenske časopise; v devetdesetih letih 19. stoletja je objavljajl v Domu in svetu poleg Frana Jakliča kot najvidnejši pripovednik, pomembno vlogo je imel tudi pri zamenjavi uredništva leta 1913, potem pa se je zameril urednikom, pripadnikom generacije katoliških modernistov, ki so začeli odklanjati njegove spise. Bil je najplodovitejši pripovednik v časopisu Gorenjec in v zbirki Gorenjska knjižnica. Napisal je devet obsežnejših zgodovinskih povesti. V prvo obdobje njegovih del med 1896 in 1901 spadajo povesti iz življenja

ljubljskih čevljarjev v začetku 17. stoletja Najmlajši mojster (zgodovinske podatke zanjo je prepisal iz knjige Ivana Vrhovca, Ljubljanski meščani v minulih stoletjih), povest o turških vpadih v 15. stoletju Zadnji gospod Kamenski (Dom in svet, 1898), antična povest o upor rimskih vojakov v Emoni Pod rimskim orlom (Dom in svet, 1900) in povest o kmečkem uporu Za staro pravdo (Zabavna knjižnica Slovenske matice, 13. zv., 1901). Po več kot desetletnem premoru so sledila dela Glagoljaš Štipko (v zbirki Razne povesti, Celovec, 1912) s podnaslovom Povest iz 13. stoletja, Za poklicem (o ljubezni med plemkinjo in oskrbnikom na Raki pri Škocjanu ter o Romih v 19. stoletju), Zadnja luteranka (1915), ki jo je podnaslovil kot Prizor iz leta 1615, in Svetobor (Slovenec in knjižni ponatis, 1917), literarizirana zgodovinopisna podoba ustoličevanja koroških vojvod na Gosposvetškem polju, ki se spogleduje z nerealizirano zgodovinsko možnostjo, da bi celo slovensko ozemlje pripadlooglejski cerkveni oblasti.

Povest Pod krivo jelko o rokovnjaški združbi pod vodstvom Velikega Groge v okolici Kranja spada v žanr roparskega romana. Izhajala je kot podlistek s podnaslovom Povest iz Meternikove dobe v Domoljubu med 1922 in 1923, v knjižni obliki pa je izšla pri ljubljanskem založniku kolportажne literature Antonu Turku. Anton Slodnjak jo je označil za »sociološko monografijo«, zaradi citatov rokovnjaških pesmi in žargona pa je zanimiva tudi etnološko in jezikoslovno. Za Dupljance je ta povest neprecenljive vrednosti, saj odslikava življenje v naših krajih v prvi polovici 19. stoletja. Govori o naših krajih in o naših ljudeh. Snov je črpal iz župnijske kronike in iz pripovedi ljudi, ki so se v njegovem času še dobro spominjali rokomavhov iz bližnjega Udin boršta.

Župljani župnije Duplje so se pomembnega rojaka spomnili pri sv. maši na tretjo adventno nedeljo. Pri uvodu v sv. mašo so predstavili delo Petra Bohinjca, po sv. maši pa smo se podali na njegov grob pred dupljansko cerkvijo, položili cvetje in se ga spomnili v krajši molitvi. ●

Narodne v sliki, pesmi, plesu in besedi 2019

Daca Perne

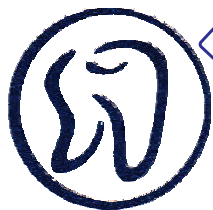
Za lep uvod v prireditev sta poskrbela citrar Tomaž Plahutnik s pevcem Simonom Erženom, saj njun repertoar vsebuje tudi pesmi Valentina Vodnika. V nadaljevanju je nekaj pozdravnih besed obiskovalcem in ustvarjalcem namenil župan Ivan Meglič, nadaljevali pa sta predsednica Likovnikov Cerklje Darinka Kralj in predsednica Kulturnega društva Tabor Daca Perne, ki je pozdravila likovnike iz Cerklj, ki pri dogodku sodelujejo že od druge prireditve z naslovom Narodne v sliki, pesmi in plesu. »Lanskoletna prireditev je bila že sedma po vrsti in vsakič je nekoliko drugačna, saj se ji prav z lahkoto spreminjajo naslovne besede. Snovalki projekta in slikarki Ronki je to prav zagotovo všeč. Tako se je prireditev prav po tiho iz pesmi prelevila v prozo in se v lanskem letu posvetila Cankarju, letos Vodniku. Torej so slike posvečene njemu ob 200-letnici smrti. Dodatno jih bodo osvetlile beseda, pesem, glasba in ples. Tako bo vsak v dvorani lahko potešil umetniškega sladokusca v sebi. Prepustimo se torej vsem štirim oblikam umetnosti,« je še dodala.

Voditeljici Katja Bevk in Monika Habe sta spretno prepletli slike, pesmi, plese in besede, ki so jih na in pod oder prinesli pevci in plesalci Folklorne skupine Podkuca, gostujoča glasbenika in podžupan Zdravko Cankar, ki je slike prinašal v ospredje v štirih sklopih. V prvi skupini so bile slike, povezane z Vodnikovimi ugankami o živalih. Drugi sklop slik je navdihnila uganka: brez nog tečem, brez koles peljem, na tla ne stopim, vendar veliko težo daleč prenesem. Tako sta dva slikarja risala čoln. Sliki Berač pa je botrovala Vodnikova pesem Dramilo. Tretji sklop slik je bil povezan s Kuharskimi bukvami in posledično s hrano. Predstavljale so ga slike z naslovi: Kuharske bukve, Jablana, Jabolka v skledi (keramika), Kruh in Vinograd. V četrtem sklopu smo spoznali Vodnikov portret, Vodnikovo domačijo, Domačijo v Gorjušah, Vodnikovo rojstno hišo, Cerkev s Koprivnika in Napis na nagrobnem spomeniku. Z nami so lepote slikarske

umetnosti delili slikarji iz društva Likovnikov Cerklje: Darinka Kralj, Antonija Prdan, Zofija Hacin, Alojzija Golob, Marinka Štern, Branko Lozar in Avgust Starovašnik. Barbara Pogačnik, Ronka Kozjek, Metka Mauser, Angelca Križaj, Dana Šemrov, Tilka Purgar, Matjaž Mauser, Franci Markovec in Zdravko Purgar pa so sodelovali kot slikarji KUD Dobrava Naklo in KUD Tabor Podbrezje.

Ko se je vseh 19 umetniških del znašlo pred našimi očmi, smo za zaključek poslušali še zven citer Tomaža Plahutnika in zven glasu Simona Eržena z Vodnikovima pesmima. Nismo se še takoj razšli, saj so nas na pladnjih čakali slano sladki prigrizki in kozarci tople ter hladne pijače. Veliko prijaznih in pohvalnih besed se je sprehajalo od skupinice gledalcev do ustvarjalcev kulturno bogatega večera. ●

**Z O B N A
ORDINACIJA
ZA ODRASLE**

Erika Teran, dr. dent. med.

Zg. Duplje 101a, 4203 Duplje
tel.: 04 25 75 888

Iskrene čestitke ob
dnevni žena in
materinskem dnevu!

Občinsko prvenstvo v bowlingu

Franc Pavlin

Že nekaj let v Hotelu Marinšek obratuje šest-stezni bowling. Zlasti v zimskem času nam omogoča dobrodošlo rekreacijo za starejše in mlajše občanke in občane. Bowling je za rekreacijo zelo primeren, saj so krogle različne po teži in si vsak lahko izbere sebi ustrezno. Tudi žensk vidimo na bowlingu več, kot pa jih je bilo včasih na kegljiščih.

V okviru Športnega društva Naklo deluje tudi bowling ekipa, ki tekmuje v rekreativni Gorenjski bowling ligi, v kateri sodeluje 25 ekip. Športno društvo Naklo je v januarju organiziralo že 10. občinsko prvenstvo v bowlingu. Poleg tekmovalnega duha običajno ne manjka tudi prijetnega druženja in navijanja za najboljše. Letos se je tekmovalca udeležilo kar 33 tekmovalcev in tekmovalcev. Tekmovanje ni naporno, v predtekmovalstvu so udeleženci odigrali po tri igre, najboljših osem tekmovalcev in najboljših štiri tekmovalke pa so se pomerili še v dveh igrah v finalu za končnega zmagovalca oziroma zmagovalko. Zahvaljujemo se Občini Naklo in generalnemu sponzorju Žustel z Okroglega za pomoč pri organizaciji tekmovanja.

Pri moških je bil najboljši Bojan Škulj iz Strahinja, ki je tudi v preteklih letih že nekajkrat zmagal, pri ženskah pa je imela naj-

več sreče in znanja Ana Kuhar iz Strahinja. Med mladima tekmovalcema je bila boljša Taja Golc.

Vabimo vas, da se nam prihodnje leto pridružite.

Najboljši na Občinskem prvenstvu v bowlingu 2020:

10. Občinsko prvenstvo v bowlingu									
KVALIFIKACIJE									
	1	2	3			skupaj	povp.		
1	Škulj Bojan	205	191	181		577	192,33		
2	Zelnik Matjaž	205	165	181		551	183,67		
3	Pavlin Frane	183	158	174		515	171,67		
4	Žust Davorin	126	191	179		496	165,33		
5	Komuškič Štefan	165	168	149		482	160,67		
6	Smolej Lado	161	146	175		482	160,67		
7	Žust Blaž	150	168	154		472	157,33		
8	Mihelič Janez	157	173	132		462	154,00		
9	Zupin Mirko	148	156	134		438	146,00		
10	Jošt Tomaž	148	140	147		435	145,00		
11	Golc Matjaž	138	135	158		431	143,67		
12	Povše Primož	118	146	165		429	143,00		
13	Fende Igor	154	151	120		425	141,67		
14	Mihelič Marko	156	121	148		425	141,67		
15	Debeljak Aleš	133	143	142		418	139,33		
16	Lunar Aleš	101	152	163		416	138,67		
17	Žibert Marjan	145	128	140		413	137,67		
18	Perko Marjan	92	173	148		413	137,67		
19	Žižek Štefan	95	164	147		406	135,33		
20	Jakop Andrej	121	123	149		393	131,00		
21	Lunar Jure	122	110	147		379	126,33		
22	Oblak Leon	145	112	121		378	126,00		
23	Lunar Peter	119	132	125		376	125,33		
24	Jerala Joža	97	109	148		354	118,00		
25	Ivanc Darko	87	117	139		343	114,33		

10. Občinsko prvenstvo v bowlingu									
FINALE									
	1	2			bon	skupaj	povp.		
1	Škulj Bojan	205	208			413	206,50		
2	Žust Davorin	220	180			400	200,00		
3	Zelnik Matjaž	190	162			352	176,00		
4	Mihelič Janez	165	181			346	173,00		
5	Pavlin Frane	140	189			329	164,50		
6	Komuškič Štefan	171	156			327	163,50		
7	Žust Blaž	155	161			316	158,00		
8	Smolej Lado	122	149			271	135,50		

	1	2			bon	skupaj	povp.		
1	Kuhar Ana	140	82			222	111,00		
2	Mihelič Jana	125	82			207	103,50		
3	Zelnik Marjeta	98	101			199	99,50		
4	Golc Barbara	93	105			198	99,00		

	1	2	3			skupaj	povp.		
1	Golc Barbara	159	146	127		432	144,00		
2	Kuhar Ana	134	135	114		383	127,67		
3	Mihelič Jana	117	112	121		350	116,67		
4	Zelnik Marjeta	108	111	104		323	107,67		
5	Pavlin Romana	97	127	84		308	102,67		
6	Jakop Darka	90	102	107		299	99,67		

	1	2	3			skupaj	povp.		
1	Golc Taja	66	145	80		291	97,00		
2	Ivanc Miha	95	91	95		281	93,67		

Hotel Marinšek, Glavna cesta 2, 4202 Naklo

11. januar 2020

Zavriskal sem z Bovškega Gamsovca

Erazem Šluga

Z očetom sva se nekega poletnega dne odločila, da se naslednji dan povzpneva na goro Bovški Gamsovec. Znana je po tem, da na njej prebiva veliko kozorogov, hecno pa je, da se gora imenuje po gamsih. Je ena od zahtevnejših gorskih poti tam okoli. Tega se nisem prestrašil, saj imam zelo rad adrenalin v gorah. A če sem hotel osvojiti ta vrh, sem moral zgodaj vstati, zato sem šel tisti večer kmalu v posteljo.

Oči me je zbudil navsezgodaj, da sva se pripravila. Pojedla sva obilen zajtrk, pripravila sendviče, v steklenice dala vodo, se toplo oblekla, vzela varnostno opremo in vse dala v nahrbtnik. Sprehodila sva se do avta in se z njim odpeljala proti vznožju gore, točneje v dolino Vrat.

Ko sva prispela do parkirišča, sva si nadela pohodniške čevlje, nahrbtnike in začela hoditi. Pot me je na začetku dolgočasila, ker se ni zgodilo nič posebnega. Vodila naju je mimo koče pod vrhom, nato skozi gozd, poleg izvira in čez melišče. Tam sva si oddahnila, se odžejala in si nabrala novih moči s sendviči. Med potjo sem očiju velikokrat potožil, da nisva šla še mimo nobene jeklenice, katere imam zelo rad, saj tam po navadi občutim več adrenalina.

Po treh urah hoje sva prišla do zabavnejšega dela poti. Naenkrat pa nekdo zavpije, da pada kamen. Tisti trenutek nisem vedel, kaj storiti. Oči me je porinil ob skalo, tako da me kamen ni mogel zadeti na glavo. Zaradi varnosti sva si takoj zatem nadela čeladi, ki sva ju imela s seboj. Čez kakšne pol ure se mi je končno nasmehnila sreča in zagledala sva jih – tiste vrvi iz železa, ki sem jih zmeraj oboževal. Pet minut sva hodila ob njih, ampak so se kmalu končale. Toda ne za dolgo. Čez petnajst minut so se spet pojavile, a te mi niso bile več všeč, saj so bile ob pol metra široki poti, ob kateri se je na eni strani raztezal prepad, globok kakšnih petdeset metrov. Očiju sem predlagal, da greva po poti nazaj, a mi ga ni uspelo prepričati in moral sem naprej. Takrat sem se bal kot še nikoli. Kolena so se mi tresla, v trebuhu me je zvijalo in komaj kaj sem lahko gledal v tisti prepad. Ponekod sem bil lahko pripet na jeklenico, nekje pa je ni bilo in je bila nevarnost večja. Imel sem občutek, da sem v super nevarnem adrenalinskem parku. Po petnajstih minutah hoje, ko se mi je sicer zdelo, da je minila cela ura, in ko v hoji nisem niti malo užival, je pot postala lažja. Še vedno me je bilo strah, ne pa tako zelo. Plezala sva po klinih in skalah v velikem mrazu. Ko sem bil že precej utrujen, sva končno dosegla vrh. Na njem sem z veseljem zavriskal in odmevalo je daleč naokoli.

Preden končam, vam še povem, da sva z očijem med povratkom naletela na celo čredo kozorogov. Naštel sem jih kakšnih trideset in prav nič se naju niso bali. Bili so kot nekakšno darilo za trud, ki sem ga vložil v osvojitve tega vrha. Te dogodivščine nikoli ne bom pozabil in naučil sem se, da je vsak trud poplačan. ●

Udin boršt z okolico očaral z zgodbami, okusi in prijaznimi domačini

Uroš Brankovič (Center za trajnostni razvoj podeželja Kranj)

Krajinski park Udin boršt je bil v letu 2019 s svojo gozdno naravo in podeželsko okolico z bogato kulturno dediščino, kmetijami in domačo kulinariko cilj več zanimivih organiziranih obiskov. Kar nekaj od teh je pripravil Center za trajnostni razvoj podeželja, njihov skupni namen pa je razvoj doživljajskega turizma na celotnem območju Občine Naklo.

Eden prvih obiskov je bil že Zeleni izlet z uporabo obstoječih avtobusnih linij, ki je poleti 2019 potekal v okviru projekta Naj te zapelje zelena mobilnost. Takrat se je izvedbi programa poleg udeležencev iz več krajev osrednje Gorenjske pridružila tudi večja skupina z Ljudske univerze Tržič. Skupaj so si vedno ogledali Duplje z Dupljsko graščino in Vogvarjevo hišo, bujno poraslo kraško jamo Arneževa luknja, pa tudi sadjarsko kmetijo Matijovc. Izkazalo se je, da je v sedmih urah mogoče celoten program izvesti tudi z javnim prevozom, torej brez avtomobila.

Najbolj množičen obisk je Udin boršt doživel v novembru, ko ga je v dveh vikendih obiskalo skoraj 100 obiskovalcev iz vse osrednje Slovenije pod organizacijskim okriljem Univerze za tretje življenjsko obdobje Ljubljana. Obiskovalci so navdušeno in z veliko užitka spoznavali in okušali vse, kar to območje ponuja. Med spoznavanjem življenja in dela na več uspešnih in inovativnih kmetijah v okolici Udin boršta (kmetije Poličar, Matijovc in Odems) so okušali in si nakupili njihove okusne domače izdelke. Obakrat jim je vrata gostoljubno odprla tudi Dupljanska graščina, kjer sta zakonca Mauser predstavila kopico poznanih ter še več manj poznanih zgodb iz njene večstoletne zgodovine. Pa tudi nekaj o kulturnih dogodkih, ki se tu odvijajo že 30 let, ter kako pestro, a tudi zahtevno in delavno je življenje sodobnega »graščaka«.

S svojo toplino, hišno opremo iz 19. stoletja in novo skodlasto streho je očarala tudi Vogvarjeva hiša. Najbolj pa so navdušili gozdovi Udin boršta. Še posebej, ko so udeležence ob prepreki

na gozdni cesti zaustavili pravi dupljanski rokovnjači in jim ob »grozljivi« tradiciji s posušeno roko le dovolili v osrčje gozda do Krive jelke. Tu so jih s petjem in plesom ob tabornem ognju pričakali rokovnjaško opravljeni člani društva Pod krivo jelko. Že s tem so osvojili srca vseh navzočih, ko pa je bila na vrsti še pogostitev z domače pripravljenimi sladkimi in tekočimi dobrotami, je bilo veselo vzdušje na vrhuncu. Za rokovnjaški golaž in štruklje je obakrat izvrstno poskrbelo Mesarstvo Tišlr iz Podbrezj in dodalo piko na i zagotovitvi, da bo šel glas o dobrotah iz Občine Naklo po Sloveniji.

Obiskovalci so med obiskom izvedeli tudi kopico novih podatkov o značilnostih rokovnjaštva, ki je imelo prav v Udin borštu enega od središč. Na to jih je opozoril tudi ogled bližnjega rokovnjaškega tabora s kožaricami. Spoznavali so, da je bila življenje rokovnjačev resnično še veliko bolj zanimivo od številnih kasnejših legend, obenem pa tudi precej pretresljivo. Vseeno se je ob razlagi rokovnjaške poroke za četrtoletje in s skokom čez jarek marsikateri moški udeleženec kar malce z zavidanjem namuznil.

Udeleženci so bili presenečeni tudi nad tem, da ima območje, čeprav daleč od Krasa in Postojnske jame, zelo pester nabor kraških pojavov (jame, brezna itd.). Po tem merilu je tukajšnji konglomeratni kras v samem vrhu v Sloveniji. Med sprehodom po gozdu so tako spoznali konglomeratne kamenine, si ogledali vrtače in kraške izvire, le pri obisku Arneževa luknje jo je zagodlo podrto drevo, ki je zaprlo gozdno pot.

Skozi pripravo, še bolj pa izvedbo programov, se je izkazalo, da je mogoče s povezovanjem različnih vsebin na širšem območju Udin boršta oziroma Občine Naklo oblikovati raznolike in privlačne turistične programe. Ne le za en (pre)poln dan, ampak skupaj s sosednjimi območji tudi za obisk, ki bi lahko trajal celoten vikend ali teden. ●

Kmetije so odprle svoja vrata

Blaška Božnar (KGZS-Zavod KR), Janko Jeglič in Gregor Ovsenik

Na območju LAS Gorenjska košarica se že od začetka leta 2018 odvija projekt sodelovanja LASov, Odprta vrata kmetij. V sodelovanju z LAS Loškega pogorja, LAS Srce Slovenije in LAS S ciljem kmetovalce spodbuja k pridelavi in predelavi sadja ter k pridelavi senenega mleka ter predelavi le-tega v kakovostne mlečne izdelke. Izvedbo projekta sofinancirata Evropska unija iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) in Republika Slovenija v okviru programa Razvoja podeželja za obdobje 2014 – 2020.

Odprta vrata kmetij je projekt sodelovanja, ki povezuje več kmetij s podobnim načinom pridelave in predelave kmetijskih pridelkov, pri čemer si vse kmetije prizadevajo za prenos znanja in izkušenj na različne ciljne skupine z namenom ozaveščanja tako najširše javnosti, kot tudi kmetovalcev. Kmetije, vključene v projekt, so se povezale v dve vertikalni verigi, in sicer v seneno in sadno verigo. Na območju LAS Gorenjska košarica sta v projekt vključeni kmetiji Matijovc iz Podbrezj in kmetija Odems iz Predoselj.

Programi izobraževanja, ki so jih kmetije razvile v okviru sene verige, ponujajo izkušnje s kmetij prek različnih aktivnosti za pridobitev celostne izkušnje od pridelava sena, senenega mleka do senenih mlečnih izdelkov. Posamezni programi se dopolnjujejo in tako z obiskom različnih lokacij lahko dobite zaokroženo znanje o sušenju krme, paši in izdelavi sira, svežih mlečnih izdelkov ter specifičnosti pridelave senenega mleka pri kozah.

V okviru sadne verige pa so kmetije razvile programe izobraževanja, prek katerih si lahko pridobite izkušnje s kmetij z različnimi aktivnostmi vzpostavitve avtohtonih sadovnjakov, vzgoje in oskrbe sadnega drevja ter pridelave sadja in njegove predelave v številnem proizvode.

V mesecu septembru smo tako testno izvedli obe verigi. Na sadno verigo se je 21. septembra 2019 podalo 15 udeležencev, željnih znanja s področja sadjarstva. S programom so začeli v Sadjarskem društvu Tunjice, kjer so udeležencem pokazali vzgojo sadik sadnega drevja. Pot so nadaljevali na kmetiji pr' Ropet v Volčjem potoku, kjer se ukvarjajo s pridelavo, predelavo in trženjem jagod. Na kmetiji Matevžuc v Tuhinjski dolini so udeleženci spoznali način predelave jabolk v sadno vino in kis. Na kmetiji Matijovc v Podbrezjah so prikazali predelavo sadja v sadne sokove, žganje, suho sadje itd. Pot pa so zaključili v drevesnici Zakotnik v Dorfarjih, kjer so udeleženci spoznali boleznj jablan ter njihove škodljivce in pridelavo jagod.

Predstavitve sušenja sadja na kmetiji Matijovc
(foto: Manca Zaverl, KGZS-Zavod KR)

Celotnega programa sene verige se je 28. septembra 2019 udeležilo 25 udeležencev. Na kmetiji pr' Ropet se poleg pridelave, predelave in trženja jagod ukvarjajo tudi s pridelavo in predelavo senenega kozjega mleka. Na kmetiji Odems v Predosljah so predstavili pridelavo senenega mleka in predelavo tega v sveže mlečne izdelke. Na kmetiji na Ravan na Cerkljanskem vrhu sta udeležence sprejela Judita in Marjan Demšar, ki je predstavil prirejo mleka, Judita pa je prikazala postopke predelave mleka. Pot so zaključili na ekološki kmetiji Pr' Demšari, kjer se ukvarjajo s prirejo senenega mleka s poudarkom na kakovostnem sušenju sena.

Predstavitve prireje senenega mleka
(foto: Manca Zaverl, KGZS-Zavod KR)

Vsaka od kmetij, vključenih v projekt, je razvila tudi programe prenosa znanja na svojih kmetijah. Načini prenosa znanja in izkušenj so prilagojeni potrebam različnih ciljnih skupin. Tudi ti programi so bili testno preizkušeni na različnih skupinah in ocene, ki jih na koncu podelijo udeleženci, izražajo veliko zadovoljstvo z izvedeno predstavitvijo in novo pridobljenim znanjem.

Sam projekt se počasi približuje svojemu koncu, vendar so kmetije, vključene v projekt, odločene, da bodo zagotovile trajnostnost razvitih vsebin in načinov prenosa znanja. Sam projekt ponuja širok spekter znanj in izkušenj s posameznih področij, hkrati pa pripomore k vzgoji mladih (predvsem iz vrtcev in šol) in spodbujanju vseživljenjskega učenja ter kreptitvi spoštljivega odnosa do kakovostnih prehranskih izdelkov, ki jih se pridelajo na kmetijah.

Ob zaključku projekta vas lepo vabimo na zaključno okroglo mizo na temo spodbujanja večje lokalne samooskrbe, ki jo LAS Gorenjska košarica in KGZS – Zavod Kranj organizirata v torek, 3. marca 2020, ob 11. uri v Čebelarskem centru v Lescah. ●

Čestitamo ob 8. marcu,
mednarodnem dnevu žena!

ObO SD Naklo

Koledar s fotografijami Tabora za leto 2020

Daca Perne

Z več kot 50 fotografijami Tabora v Podbrezjah je izšel koledar za leto 2020, tako kot za okroglo leto 2010 s fotografijami dvanajstih podbreških kapelic.

Skozi objektiv fotografske kamere priznanega fotografa Mirka Kunšiča smo lepote našega Tabora poskušali predstaviti že na 14. taborskih dnevih in se takrat odločili še za izdajo koledarja. Naslovnim fotografijam smo tokrat dodali še posnetke nekaterih drugih avtorjev, saj je bilo potrebno Tabor predstaviti v vseh letnih časih z vso lepoto njegove sakralne arhitekture, ki je po sklopih prikazana pri nekaterih mesecih, ki jih nismo oplešali s panoramskimi fotografijami. Želeli smo predstaviti del človekove preteklosti in sedanje ustvarjalnosti, ki oblikuje in hkrati

bogati naš skupni življenjski prostor. Vse to pa so v objektiv ujeli fotografi v različnih letnih časih in svetlobnih pogojih, da je potem s preudarnim oblikovanjem nastal zares lep koledar, ki (upamo, da) že krasi domove Podbrežanov in vseh tistih, ki so to nekoč bili in v srcu še vedno nosijo podobo Tabora.

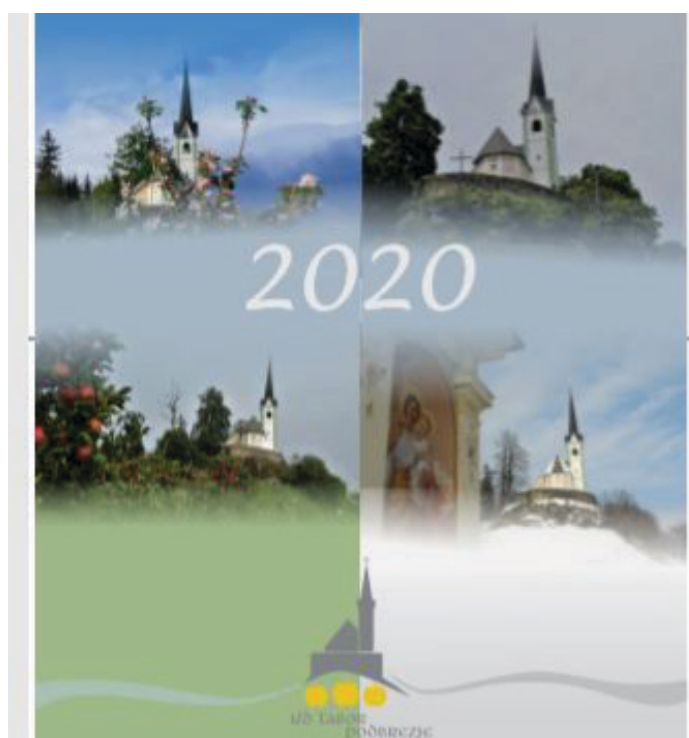
Glavnino naslovnih fotografij je tako prispeval fotograf Mirko Kunšič, nekaj pa še Jožef in Luka Perne, Aleš Zdešar, Damijan Janežič, Janez Medvešek, pod manjše se podpisujejo še msgr. Janez Rihar, Franci Jeglič, Luka Perne in Daca Perne.

Z oblikovanjem sta se trudila Boris Radjenovič in Daca Perne. ●

**KAMNOSEŠTVO
JEZERŠEK**

Okroglo 3a, 4202 Naklo
TEL.: 04/25 77 160
GSM: 041 730 971
www.kamnosestvo-jezersek.com
andrej.jezersek@siol.net

Iz marmorja in granita izdelujemo in obnavljamo nagrobne spomenike, stopnice, police, tlake, kuhinjske in kopalniške pulte

Jaslice v Dolenji vasi - dogodek, ki zbliža in poveže vaščane

Milenka Jekovec

Pričakovalo se je sneženje, saj vendar živimo na Gorenjskem, a tudi padavine za ta letni čas niso več take, kot so bile včasih. Težki, turobni oblaki so prinesli dež, ki je kar naprej padal. Še dopoldne 22. decembra je kazalo zelo slabo in organizatorji jaslic so se že začeli pripravljati, da bi postavili dežnike. Proti večeru je dež počasi prenehal, zapihal je močan veter, ki je najprej zmrazil do kosti, nato pa izginil.

Votlina, pod skalo poraščena z mahom, se za domovanje jaslic v naravnem okolju ponuja kar sama. Zadnje jaslice so bile še lepše, bogatejše, vsako leto je malo drugače in malo več. Mojci s prijatelji in sosedji ne manjka energije. Že peto leto preseneti z idejami, s pogumom, aktivnostmi in z neizmerno optimističnim in dobrohotnim razmišljanjem. Mojca se podpiše z dejanji, za katera ne troši veliko besed. Sosedje ji pomagajo pri postavitvi jaslic in pri pogostitvi, saj prinesejo sladke krožnike in postavijo sodčke, iz katerih pritečeta čaj in kuhano vino.

Seveda pa na jaslicah nikoli ne manjka kulturne besede in glasbe. Sveta noč se je letos zaslila v izvedbi in duetu dveh mladih flavtistk, Teje Križnar in Katarine Jekovec. Pod priredbo se je podpisal Matevž Jekovec. Slišali smo tudi Pio Drinovec na harmoniki in Lovra Križnarja na trobenti. Pesmi so interpretirali: Nejc Purgar, Ajda Rant, Anica H. in Milenka, ki je program

oblikovala ter ga obogatila z odlomki iz knjige Sto obrazov notranje moči pisateljice A. Rebula. Za konec pa so nas obiskali še koledniki Društva upokojencev Naklo, vsem zaželeli še vse, kar nam vsako leto znajo samo oni. Z obiskom nas je razveselil tudi župan Ivan Meglič in na svoj simpatičen način povedal nekaj spodbudnih in toplih misli. Bil je lep in prijeten večer. ●

Sveče, spremljevalke našega življenja – razstava

Daca Perne

Za razstavo sveč se nam je zdel najprimernejši čas prav v času svečnic in odprli smo jo le dan prej, poimenovali pa Sveča, spremljevalka našega življenja. Posvetili smo jo Anici Perne, saj se je prav ob njeni zbirki rodila ideja o razstavi. Med samo postavitvijo se je močno povečala zaradi prijaznega odziva ljudi, ki so prinesli manjše ali večje število svojih sveč, ki so jim drage, saj sveče običajno prisostvujejo našim najpomembnejšim življenjskim prelomnicam in dogodkom. Sveče nas spremljajo od rojstva do smrti in na nek način še naprej. Prižigamo jih v cerkvah, galerijah, domovih, vrtovih in na grobovih. Nekateri jih tudi zbirajo in zbirateljem po duši jih radi prinašamo s potovanj, jih podarimo za osebne praznike, ob posebni priložnosti ali kar tako.

Sveča in sreča sta si v nečem posebnem podobni, in sicer po tem, da se z deljenjem ne zmanjšujeta, ampak večata. Na tisoče sveč lahko prižgemo z eno samo in njeno življenje se ne bo prav nič zmanjšalo. Prav tako množimo srečo, če jo podajamo naprej. Vse to smo zaželeli na otvoritvenem dogodku vsem

zbranim. V Pirčevi dvorani se je zbralo krepko čez 500 sveč in bile so najrazličnejših oblik, velikosti, barv, dišav, voskov in namenov. Veliko sveč za veliko sreče.

Zaradi vsega naštetega jih je bilo potrebno postaviti v sklope: od krstnih, obhajilnih, birmanskih, poročnih, novomašnih, slavljenjskih, svečk za torte, plavajočih svečk do prazničnih, božičnih in velikonočnih sveč. Mednje smo uvrstili tudi svečke adventnih venčkov, betlehemske luči miru in še svečke s pripenjalčki za novoletne jelke. Veliko skupino so sestavljale sveče svetovnih in slovenskih cerkva, stari oltarni svečniki naše cerkve in največja velikonočna sveča. Ob razpelo smo postavili tudi več kot 50 let stari svečki, ki se prižgeta ob zadnjem dogodku našega življenja. Le pri nagrobnih svečah smo se nekoliko odmaknili od klasičnih sveč in pretiranega števila prižigov predvsem zaradi plastike in prikazali bolj ekološke predloge, kot so eko svečka iz keramike, svečka naslikana na kamen, lesene/papirnate svečke, v steklu pa solarne, voščene in oljne svečke.

V zbirki so tudi čudovite sveče, okrašene s klekljano čipko, posebne sveče, izdelane s postopki luščenja plasti, svečke z želirnim voskom, zalite v steklo. Posebna skupina predstavlja sveče iz čebeljega voska – ene in edine, najboljše. Po obliki smo nekaj svečk razvrstili še v rastlinski in živalski svet, en sklop pa je zajemal tudi vse tiste posebne, ki jih prinašamo s potovanj za lep spomin. Dodali smo še lanterne vseh velikosti, ki jim poseben sijaj dajejo čajne in dišeče svečke, da pričarajo domačnost in čarobnost v dolgih zimskih večerih. Posebno mesto ima verjetno tudi poročna sveča, ki jo mladoporočenca obredno prižgeta s svojima krstnima. Matere pred tem preberejo posebno pesem: poročna sveča sem. Prelepa je in nagovarja bodoča zakonca k strpnosti ter želi, naj jo prižigata, ko bo hudo, saj obljublja rešitev težav, ko jo bosta skupaj z ramo ob rami tudi upihnila.

K osrednji, največji skupini sveč, ki jih je 20 let zbiral Anica Perne, smo dodali še sveče Slavke Jelenc, Jane Aljančič, Veronike Aljančič, Veronike Debeljak, Anice Hvasti, Erne Mokorel, Milene Drinovec, Jožice in Špele Bevc, Tilke Purgar, ki iz keramike izdeluje še posebne svečnike, ter Dane Šemrov, ki zna vtisniti sveči poseben namen. Sveče je še dodatno opisoval razstavniki list za obiskovalce.

Našli smo tudi zgodbo štirih sveč, ki je vreden deljenja. Pripoveduje o treh svečah, ki jim je ime MIR, VERA in LJUBEZEN. Vse ugasnejo, ker jih ljudje ne sprejmejo. Ko v temo pride otrok in

se prestraši, ga potolaži sveča, ki ji je ime UPANJE in mu dovoli, da z njo spet prižge prej ugasle tri sveče.

Ob razstavi smo se spomnili praznika sv. Lucije, ki pomeni začetek najdaljših noči zimskega solsticija, ko je dan najkrajši. Takrat prižigamo največ sveč po domovih in komaj se zavedamo, da je sveča prastar izdelek, ki ga je sodobna tehnologija že davno prehitela, a ga s tem ni izbrisala z obličja zemlje. Ob odprtju razstave smo nanizali še nekaj tehničnih podatkov o zgradbi sveče, gorenju, o vrstah voskov, njihovih različnih barvah in njihovem pomenu. Da imajo sveče pomembno simbolno funkcijo, govorijo številni pregovori in reki. Topla svetloba plamena v človeku naravno vzbudi veselje, prinaša upanje, da najdemo svetlobo v temi, spoznanje v nevednosti in ljubezen tam, kjer vlada sovraštvo. Sveča je čudovit simbol luči in novega rojstva.

Otvoritveno prireditev sta po scenariju Dace Perne povezovala Sara Kidan in Aljoša Bačič, ki sta o svečah povedala veliko novega. Glasbene premore pa sta napolnila Tjaša Križnar s prečno flavto in Andraž Aljančič s svojo harmoniko. Razstava je bila odprta osem dni, do 9. februarja 2020, ko smo na Taboru že desetič zapored pod lipo brali Prešernovo poezijo, tokrat domovinsko naravnano. ●

Prispevke in fotografije za prihodnjo številko Glasla občine Naklo pošljite na elektronski naslov urednistvo@obcina-naklo.si, najkasneje do 20. aprila 2020.

Besedilo lahko obsega največ 1.500 znakov brez presledkov. Oddano mora biti v Wordovi datoteki. Datoteko poimenujte enako kot zelen naslov prispevka. Fotografije in drugo spremno (slikovno) gradivo naj bo oddano kot samostojna datoteka čim višje kakovosti (format .jpg, .png). Priloženo gradivo poimenujte tako, kot želite da je podpisano v prispevku.

Ali počistimo za svojim psom?

Metka Bartol (Kinološko društvo Naklo)

Čudovita so jutra ali dopoldnevi, ko se s svojo psičko odpravim na sprehod, ki je za obe postal prava rutina. Včasih naju pot zanese proti Strahinju, drugič proti Kranju, večkrat pa izkoristim priložnost, ko me opravki vodijo iz Nakla kam drugam, da se sprehodiva tudi zunaj naše občine.

Človek gre težko iz svoje kože, temu bi lahko rekli tudi poklicna deformacija (navsezadnje sem članica Kinološkega društva Naklo), tako vsepovsod opazim število košev za pasje iztrebke in tudi same iztrebke. Vedno znova sem razočarana, saj mislim, da še nisem prehodila poti, na kateri ne bi bilo nobenega. Preprosto ne morem razumeti, ali je res težko imeti v žepu vsaj dve kakršnih koli vrečki (če že ne kupimo prav namenskih za pobiranje pasjih iztrebkov), se skloniti in počistiti za svojim psom. Tudi koši zanje po navadi niso prav daleč.

V naši občini je poskrbljeno za namenske koše, tudi njihovo čiščenje se mi zdi zadovoljivo. Resnica je, da so pločniki večinoma čisti, razen nekaj kar stalnih izjem (v tistih predelih Nakla sta tudi eden ali dva psa, ki se prosto sprehajata, torej brez nadzora lastnika), kar pa na žalost ne morem reči za poljske poti. Pa ne bi smelo biti nič drugače. Po njih se sprehajajo ljudje, da se jim ni treba umikati avtomobilom in lahko brezskrbno uživajo v naravi. Ali res lahko? Ne! Ker morajo biti nenehno pozorni, da ne bodo stopili na kaj neprijetnega.

Če dobro pomislimo, v današnjem času ne gre več za enega ali dva psa, ki se najdeti na teh poteh, temveč se dnevno po njih sprehodi več deset psov in njihovih lastnikov. In če bi vsi za seboj puščali sledi, potem hoja po teh poteh sploh ne bi bila več mogoča. Na potepuške pse oziroma pse, ki se prosto potepajo po naši občini (so torej brez lastnika), se ne moremo izgovarjati, ker jih praktično ni več.

Še posebej je prisotnost psov očitna spomladi, ko posije sonce, se temperature zvišajo in se stali sneg. Nevšečnostim zaradi dežja, blatnih čevljev in umazanih ter mokrih pasjih tac se pridruži še ena, pasji iztrebki. Marsikateri lastniki psov živijo v lažnem prepričanju, da v naravi vse razpade samo od sebe in zato pozimi ne počistijo za svojim psom, misleč, saj sneg vse prekrije, do spomladi pa bodo tudi iztrebki organsko razpadli. A na žalost se to ne zgodi in pasji iztrebki se pokažejo, ko sneg skopni in travnike začnejo lepšati prve pomladanske cvetlice.

Priznajmo si, da tudi sami ne želimo stopiti v zmešan kupček, čeprav že zastaran, prav tako nismo veseli, če nanj stopi naš pes, saj se mu ujame med blazinice tačk, ki jih je zelo težko očistiti, še bolj pa rešiti neprijetnega vonja. Tovrstni iztrebki puščajo slab vtis o vseh sprehajalcih psov, tudi tistih, ki redno počistimo za svojim psom, pa smo kljub temu bili deležni grdih pogledov in ostrih opazk v zvezi s pasjimi iztrebki. Kdo smo lastniki psov, da kratimo svobodo gibanja po lepi naravi drugim?

Nenazadnje ne gre samo za neprijetnost; pasji iztrebki so lahko tudi nevarni, tako za zdravje ljudi, kot za zdravje drugih živali. Ob stiku s pasjim iztrebkom se ljudje lahko okužimo s t. i. zoonozami. Gre za nalezljive bolezni, ki se z živali prenašajo na človeka. Nevarna je lahko tudi pasja trakulja. Med živalmi so izpostavljeni zlasti prežvekovalci, ki se lahko okužijo tako ob prosti paši na travniku, kot tudi prek pokošenega sena ali silaže.

Zato niso problematični samo pasji iztrebki, ampak tudi konjski, ki prav tako ne spadajo na cesto, pločnik in kamorkoli drugam. Tudi za njimi bi njihovi sprehajalci praviloma morali pospraviti.

V našem društvu vzgajamo nove tečajnike, pa tudi povratnike, da je treba skrbeti ne samo za vzgojo psa, pač pa tudi za vzdrževanje čistoče za njim. Kljub nadzoru in kaznim prav nič ne bo zaleglo, dokler ne bomo pri sebi razčistili, da smo z nakupom psa prevzeli tudi odgovornost, da za njim tudi počistimo, ne samo doma, temveč tudi zunaj domače ograje. ●

Povabilo Kinološkega društva Naklo v spomladanske tečaje

2. marca 2020 ob 17. uri z uvodnim sestankom začnemo vpis v spomladanski del tečajev (igralne urice, mala šola, osnovni in nadaljevalni tečaji). Dobimo se na Vadišču Janeza Bartola ob cesti za Strahinjo pri nadvozu čez avtocesto.

Vljudno vabljeni!

Bodimo odgovorni

Petra Markič, uni. dipl. inž. zoo

S spomladanskim časom se ponovno bliža čas gonitve. Vsak, ki vsaj malo spremlja dogajanje po slovenskih zavetiščih in raznih društvih za zaščito živali, ve, da je to obdobje nešteti zavrženih pasjih in mačjih mladičev. Velikokrat lahko slišimo ali preberemo, da so se nedolžna bitja »odšla naučiti plavati ali v toplice,« mnogo mladičev pa se po »standardnih« metodah znajde v škatlah ali zvezanih plastičnih vrečkah. Takšne in drugačne zgodbe se ne bi smele dogajati, saj vse lastnike hišnih živali k temu zavezuje 11. člen Zakona o zaščiti živali. Vsak skrbnik hišne živali je po zakonu zavezan, da mora z osamitvijo, kontracepcijo, sterilizacijo ali kastracijo preprečiti rojstvo nezaželenih živali.

Čprav se je miselnost v Sloveniji glede tega nekoliko izboljšala, je vsak nezaželen pasji ali mačji mladič preveč. Da bi se v celoti izognili nezaželenim mladičem, se veterinarske klinike trudijo z razumnimi cenami, popusti in akcijami približati predvsem tistim, ki še vedno trdijo, da sta tako sterilizacija kot kastracija previsok strošek. Povprečna cena sterilizacije mačke na Gorenjskem stane okoli 70 evrov, kastracija mačka 60 evrov, cena sterilizacije in kastracije pri psih pa se spreminja glede na težo živali. Cene sterilizacije psice se gibljejo med 160 in 250 evri, kastracija psa pa med 120 in 200 evri.

Pri sterilizaciji se samici kirurško odstranijo jajčniki in/ali maternica, samcu pa se pri kastraciji kirurško odstranijo testisi. Sterilizacija in kastracija sta preprosta posega, zato lahko žival v večini primerov v domačo oskrbo odpeljemo še isti dan.

Brejest pri psih in mačkah traja 61 do 65 dni, kar pomeni, da imajo živali v enem letu povprečno dva, lahko tudi tri legla po pet ali šest mladičev. Mačke lahko začnejo z reprodukcijo zelo zgodaj, saj so breje lahko že pri štirih mesecih. Le ena nestilizirana mačka ima lahko v petih letih do 20.000 potomcev. S sterilizacijo in kastracijo mačk ne preprečimo le nezaželenih legel, preprečimo tudi prenos okužbe virusa FIV (mačji virus imunske pomanjkljivosti) in FeLV (mačja levkoza), ki se širita z ugrizom, prenašata pa se tudi z mame na mladiče. Sterili-

zirane mačke imajo manj možnosti za razvoj raka na seskih, jajčnikih in maternici, kastrirani samci pa za razvoj tumorjev na testisih. Kastrirani samci so tudi manj teritorialni, zmanjša se potreba po markiranju in klatenju, s čimer pripomoremo k zmanjšanju povzoženih mačk. Primeren čas za sterilizacijo in kastracijo mačk je pred gonitvijo ali pri starosti pet do šest mesecev. Sterilizira se lahko starejše mačke, tudi v času gonitve. Za sterilizacijo se lahko odločimo tudi po tem, ko je mačka skotila mladiče, vendar je potrebno pohiteti, saj mačke hitro nadaljujejo z gonitvenim ciklom.

Tako kakor pri mačkah, s sterilizacijo psice preprečimo gonitev in s tem povezanega obnašanja, zmanjša se možnost za razvoj tumorjev na mlečni žlezi, cistične hiperplazije endometrija, gnojnega vnetja maternice, cist in raka na jajčnikih ter sladkorne bolezni. Pri psih se podobno kot pri ceni glede na težo razlikuje tudi čas, primeren za sterilizacijo in kastracijo. Pri manjših pasmah je primerna starost za sterilizacijo od šest mesecev dalje oziroma pred prvo gonitvijo, srednje velike pasme med šestim in osmim mesecem, velike pasme pa med desetim in osemnajstim mesecem oziroma med prvo in drugo gonitvijo. Psice se za razliko od mačk med samo gonitvijo in tri mesece po njej ne sterilizira, saj so zaradi aktivnih reprodukcijskih organov in izločanja hormonov verjetnosti za zaplete nekoliko višje. Iste starostne omejitve kot za sterilizacijo psic veljajo tudi pri kastraciji psov, zaradi določenih vplivov na rast in razvoj psa pa moramo biti pozorni, da ne pride do prezgodnje kastracije. Priporočljivo je, da se kastrira ali sterilizira mlade živali, saj le-te bolje prenašajo anestezijo, kirurške rane se celijo hitreje, hkrati pa je tudi preprečeno izoblikovanje nezaželenih navad, povezanih z gonitvijo.

Bodimo odgovorni in poskrbimo, da na ulicah, v gozdovih, smetnjakih, ob prometnih cestah, potokih in rekah ne bo brezdomnih, nezaželenih živali, ki zaradi nas in naših nazorov nikoli niso imele možnosti za lepo, brezskrbno življenje. ●

Vsak lahko zmanjša svoj negativni vpliv na okolje

Renata Košir

Stopili smo v novo leto in vsi mediji nas obveščajo, da se naš planet preveč segreva, da ustvarjamo preveč odpadkov, da porabimo preveč energije. Vse to je še kako res. Preveč trošimo in preveč odmetavamo. Veliko o tem poslušamo, se strinjamo in čakamo. In še vedno čakamo, kaj bodo naredili drugi. Kdo drugi, se sprašujem, če ne jaz, če ne mi sami?

Vsi smo odgovorni za naš planet. Današnja potrošniška družba nam vsiljuje neko lagodno, instant življenje, znotraj katerega gledamo le na svoje koristi. To lahko prekinemo s tem, da pri vseh svojih dejanjih razmislimo, kaj lahko naredimo boljše za naš planet, predvsem pa za našo lokalno skupnost. Dolgoročno bomo tako največ storili zase, za svoje zadovoljstvo in mirno vest.

Pomislmo; na vseh prireditvah porabimo vsaj en plastični lonček, na vsakem pikniku več plastičnih lončkov, krožnikov, vilic, nožev; večkrat na teden več plastičnih vrečk za sadje in zelenjavo, plastične vrečke v košu za smeti. Z majhnimi otroki je potrošnja odpadne embalaže v obliki plenice za enkratno uporabo, robčkov itd. ogromna. Za vsak izlet plastenka ali dve pijače, in še in še je stvari, ki jih uporabimo in takoj zavržemo. Na leto posameznik porabi več tisoč kosov plastike.

Najprej začnimo z majhnimi koraki, kot je zmanjševanje količine uporabljene in odvržene embalaže. Vedno pojdemo v trgovino s svojo nakupovalno košaro, vzemimo svoje vrečke za večkratno uporabo za sadje in zelenjavo oziroma več vrst zelenjave dajmo v eno vrečko, po možnosti papirnato. Vse, kar lahko kupimo pri lokalnih pridelovalcih, kupujemo pri njih brez embalaže ali v vračljivi embalaži. Tudi po mleko in mlečne izdelke pojdemo k najbližjemu kmetu. Po meso in mesne izdelke k najbližjemu mesarju. Tudi kar precej drugih dobrin lahko kupimo v svoji okolici. S tem, ko podpremo bližnje kmetije in

druge lokalne obrtnike, se denar vrača v našo skupnost. Če denar kroži v našem okolju, se viša tudi naš življenjski standard.

Začnimo spraševati sebe, kaj še lahko naredimo za izboljšanje stanja okolja. Poraba energije iz leta v leto narašča. Vsako gospodinjstvo porabi vsako leto več energije. Mogoče pa lahko kakšno luč ugasnemo, ker je ne potrebujemo prižgane, pomivalni stroj napolnimo do konca in ga šele potem prižgemo, elektronske naprave ob neuporabi izklopimo, se na krajše razdalje odpravimo peš, namesto z avtom. Naj bo med novoletnimi zaobljubami tudi ta, da bomo letos živeli bolj varčno in bolj prijazno do okolja. Ko bomo ob zaključku leta pogledali nazaj, nas bodo vsi prihranki razveselili, kar pa je najpomembnejše, storili bomo nekaj dobrega za okolje, predvsem pa zase. Veliko nas je in vsak korak šteje. Začnimo takoj. ●

Anina zvezdica v vrtcu in osnovni šoli

Saša Krenner

Tudi v letošnjem šolskem letu smo bili dobrodelni. Akcija zbiranja hrane z daljšim rokom uporabe je potekala v osnovnih šolah v Naklem, Dupljah, Podbrezjah in v vrtcih Jelka in Mlinček. Vesela sem, da je občutek za druge med nami še živ. Da

nam ni vseeno za ljudi, ki so v stiski. Ob dobrodelnih akcijah ohranjamo lepe vrednote in to je prava popotnica za naše otroke. Hvala vsem, ki ste pomagali! ●

Waldorfska šola

Pravi prijatelj

Natalija Žižič

Učenci 3. razreda Waldorfske šole Gorenjska so v torek, 14. januarja 2020, stopili na oder dvorane Janeza Filipiča v Naklem in odigrali igro o medvedu Brundu. V njej so lisica, volk,

jelen, zajček, veverica in čebelice spoznali, da je pravi prijatelj tisti, ki se s teboj ne le veseli v sreči in veselju, ampak nekdo, ki ti stoji ob strani tudi takrat, ko te doleti nesreča. ●

Waldorfska šola

Opera Martin Krpan

Alenka Petrinjak

Začuden pogledi so strmeli vame, ko sem učencem v šoli povedala, da si bomo ogledali opero. Nekateri so v operi že bili, za večino pa je ta glasbena oblika predstavljanja zgodbe nova. Levstikovo zgodbo o Martinu Krpanu, ki s svojo kobilico tiho-tapi sol in na Dunaju premaga Brdavsca, je kot opero za otroke pripravilo Kulturno umetniško društvo Cona 8. V zgodbo, ki so jo učenci že poznali, so bile zelo domiselno vključene pesmi, glasba in igra. Izvirno so bili izbrani rekviziti in scena. Opera ni bila v celoti peta, saj je glavni junak Martin v njej govoril, a so učenci spoznali vse elemente opere. Prav tako smo se z učenci po ogledu opere pogovarjali tudi o nastajanju takega dela in spoznali, kako poteka proces ustvarjanja in koliko različnih poklicev v njem sodeluje. Vesela sem, da so dobili to izkušnjo. ●

Waldorfska šola

Iskanje starih Grkov v knjižnici Naklo

Alenka Petrinjak

Učenci 6. razreda Waldorfske šole v tem šolskem letu spoznavajo starogrško civilizacijo. Da bi bolje spoznali, kako in kje so živeli stari Grki, s čim so se ukvarjali, v kaj so verovali, kako so bili organizirani, kako so se sporazumevali ter kakšno arheološko, literarno in znanstveno dediščino so nam zapustili, smo se januarja odpravili v naklansko enoto Mestne knjižnice Kranj. Tam nas je lepo sprejela knjižničarka Helena Krampš Nikač. Z gospo Krampš Nikač se srečamo vsako leto. Tokrat je z učenci najprej ponovila, kje v knjižnici najdejo željeno gradivo in kako gradivo poiščejo v sistemu Cobiss. Tokrat so učenci

iskali gradivo o starih Grkih. Učence sem razdelila v skupine. Vsaka skupina je dobila določeno temo, ki so jo morali raziskati in predstaviti sošolcem. Zahvaljujem se Mestni knjižnici Kranj in knjižničarki Heleni Krampš Nikač, da sta nam za naše delo kar za celo dopoldne odstopili knjižnico. Učenci so v knjigah poiskali zanimivosti in podatke, jih prepisali in narisali na posamezne liste ter v šoli sestavili plakat. Izbrano temo in plakat so sošolcem predstavili na govornem nastopu. Vsi so v raziskovanju in delu uživali ter pripravili res dobre predstavitve. Prebiranje knjig v knjižnici in iskanje podatkov ter skupinsko delo je učencem dalo širši pogled v starogrško kulturo. ●

BC Naklo

V svet po izkušnje – zakaj pa ne?

Maja Milovanović*

Z afiniteto do živali in z do takrat še nepotrjenim občutkom življenjskega poslanstva v naravovarstvu sem se odpravila na enoletni projekt pod okriljem organizacije Evropske prostovoljske službe (EVS) v Belgijo, sicer državo evropske politike in označeno kot talilni lonec kultur, pa vendarle področje Evrope, ki je kljub geološko skromni raznolikosti bogato z biodiverzitetami. Selitev v tujino in delo, s katerim takrat še nisem imela izkušenj, so se v letu 2017 zdeli pravi razlogi za spremembo z namenom razširiti svoja obzorja v tujini ter odkriti, ali teza Raoula Dutya: »Narava postane stilizacija resnice, ki je lastna avtorju,« resnično drži.

V neprofitnem zavetišču za prostoživeče živali VOC Oostende sem opravljala delo asistentke veterinarja in skrbela za bolne in poškodovane živali ter mladiče. Čeprav se delo z gozdniimi živalmi zdi na začetku dokaj romantično, zavetišče zahteva precejšnjo predanost, natančnost, razsodnost in veliko spretnosti. Predanost pri žrtvovanju prostega časa z deveturnim delavnikom in s skromno mesečno žepnino za prostovoljstvo, natančnost predvsem pri sondiranju ptic, kot so močvirski ponirki, gosi in gozdni golobi, hranjenju mogočnih kormoranov, galebov in strmoglavcev ter rokovanju s sovami, kanjami in sokoli. Razsodnost, žal, pri olajšanju bolečin živali z evtanazijo zaradi prehudih poškodb in neučinkovitega zdravljenja, večkrat pa pri triajah ob sprejemu večjega števila živali, tudi žrtvah oljnih madežev in izlivov v Severnem morju. Absolutno pa veliko spretnosti pri zgoraj naštetih opravilih, vključno s čiščenjem kletk, pri umivanju ptic, oskrbovanju ran, določitvi pravih zdravil, pripravi prehrane ter – z vso nepristranskostjo –

pri vzdržnosti ob vonjavah iztrebkov, izbljuvkov in ran. Vendar sem na vse te neprijetnosti med delom pravzaprav pozabila ob pogledu na ozdravljene živali, ko so bile te ponovno pripravljene na samostojno življenje v divjini.

Ta izkušnja mi je poleg dela omogočila uvod v samostojno življenje v tujini, odkrivanje belgijske kulture in festivalov. Izkusila sem bivanje daleč od družine in samoto, prilagoditev na tuje navade in pravila, kar je vse del neformalnega učenja. Ne vedno prijetno, a efikasno. Z umikom iz vsakodnevne rutine v domačem okolju in s primoranim soočanjem z neznanim svetom sem dojela smisel svojega poslanstva. Moj »modus operandi« med samim procesom izvajanja projekta in po njem po vsej verjetnosti nikoli ne bo več enak, in prav je tako. Odraščam in ohranjam iskro mladosti. ●

*Maja je študentka 2. letnika Višje strokovne šole BC Naklo, programa Naravovarstvo

Vrtec Naklo in Duplje

Medgeneracijska druženja v vrtcu

mag. Gabrijela Masten

*Ne nehamo se igrati zato, ker smo stari,
pač pa postanemo stari, ker se ne igramo več.*

(Helen Hayes)

V vrtcu Mlinček v Naklem in v vrtcu Jelka v Dupljah se trudimo za povezovanje in komplementarno dopolnjevanje mlade, srednje in tretje generacije. Na tej osnovi prispevamo k oblikovanju medgeneracijske družbe.

Tudi v letošnjem šolskem letu smo se priključili vseslovenski akciji Simbioza giba. Gre za nacionalni projekt ozaveščanja in spodbujanja h gibalno športnim aktivnostim vseh generacij. Stremimo k vsebinskim vrednotam: »Življenje je gibanje in gibanje je življenje«. V okviru jesenske akcije so strokovni delavci z otroki tako v vrtcu v Naklem kot v vrtcu v Dupljah pripravili oziroma izvajali različne dejavnosti za medgeneracijsko sodelovanje s poudarkom na gibanju za majhne in velike. Nekaj dejavnosti nas čaka tudi spomladi in v tednu vseživljenjskega učenja. Gibanje je področje, kateremu skozi celo leto namenimo zelo veliko časa. Nekatere skupine so odšle na sprehod oziroma pohod skupaj s starimi starši otrok, nekatere so na športno-gibalno vadbo povabile stanovalce Doma za starejše občane Naklo, spet druge pa so na obisku imele naše bivše zaposlene, upokojece. Pri vseh dejavnostih je sodelovalo več kot 70 starejših odraslih, ki so bili nad dejavnostmi navdušeni. Starejši odrasli so nam pokazali, da so vir dragocenega znanja, izkušenj, da so njihove roke pri delu nepogrešljive. Naša živahnost, iskričnost in otroško znanje pa jih je obogatilo z veseljem in novo energijo.

Dejavnosti v okviru medgeneracijskega druženja sicer potekajo skozi celotno šolsko leto. Otroci iz vrtca Mlinček gredo radi na obisk k sosedom – stanovalcem DSO Naklo ob različnih dogodkih (novo leto, pustovanje, kosanje piknik, sladolezni dan, ipd.). Z veseljem jih tudi mi povabimo v vrtec na kakšno

predstavo ali pa kar tako na obisk ali sprehod. Skupno življenje nas povezuje, nam daje zadovoljstvo in prispeva h kvaliteti doživljanja posameznega dneva oziroma življenja.

Medsebojno druženje razumemo kot nekaj plemenitega, saj gre za ustvarjanje sožitja med generacijami, povezovanje, sodelovanje, spodbujanje in spoštovanje med generacijami in, kar je najpomembnejše, želimo jih razveseliti s tem, kar jim lahko otroci dajo: nežne, igrive pesmice, deklamacije, ples, pogovor, stisk roke, skratka sebe. Hkrati pa gre tudi za pomemben vidik socialnega učenja. Otroci spoznavajo, da si moramo med seboj pomagati, pridobijo socialne veščine.

Tudi vnaprej bomo spodbujali in organizirali različne oblike medgeneracijskega sodelovanja in povezovanja, saj nudijo priložnosti za vse generacije, da se naučijo novih spretnosti, otrokom in starejšim odraslim dajejo smisel, pomagajo odpraviti strahove, ki jih lahko ima otrok do starejših, zmanjšajo izoliranost starejših odraslih, zapolnijo praznino otrokom, ki nimajo svojih starih staršev, pomagajo ohranjati zgodbe, zgodovino, itd. Vrtec je prav gotovo okolje, kjer je mogoče živeti in se učiti medgeneracijskega sodelovanja ter povezovanja. Z medsebojnim druženjem tako obogatimo dneve otrokom in starejšim odraslim. Naj končam z mislijo kralja Salomona: nihče ni tako velik, da ne bi potreboval pomoči in nihče ni tako majhen, da je ne bi mogel ponuditi. ●

Otroška skupina FS Podkuca

Za mir v družini se moramo vsi potruditi

mag. Špela Eržen, foto: Žan Eržen

Mladi folklorniki otroške Folklorne skupine Podkuca so v poznih jesenskih dneh pripravili miklavževno igrico z naslovom Angeli prepodijo skušnjavce, povzeto po delu Milke Novak. Nastopili so kar šestkrat in z njo razveseli veliko otrok v Dupljah, Podbrezjah in v Naklem. Miklavževanje je ljudski običaj, ki ga želimo ohranjati tudi pri otroški folklorni skupini. Z igrico smo želeli opozoriti na pomembnost ohranjanja naše tradicije in Miklavževega prihoda v spremstvu parkeljnov in angelov. Mladi igralci so v igrici prikazali, kako pomembno se je tru-

čiti, biti prijazen in odgovoren tako v družinskem krogu, kot v šoli in med prijatelji. Vsak od nas lahko postane dober kot Miklavž. Vsak od nas ima vedno možnost izbire med lažjim in težjim dejanjem, med dobrim in slabim. Vemo, da se moramo za uspeh potruditi in je pogosto to precej naporno in težko. Zadovoljstvo nad vsakim še tako malim uspehom pa odtehta ves prej vložen trud. Letos so v igrici nastopali: Sara Dežman, Blaž Gradišnik, Justin Legat in Erazem Žepič kot parklji ter Lenka Konjar, Judita Kosec in Pavla Poklukar v vlogi angelov.

Družinske člane so igrali Andraž Aljančič, Eva Eržen, Sara Konjar in Katja Marinšek. Za sceno, kostumsko podobo in režijo je skrbela učiteljica Jana Ovsenik, za glasbo in fotografije pa Žan Eržen.

December, po starem tudi gruden, je med vsemi meseci najbolj prazničen. Začne se z adventom, časom obsežnih priprav na praznovanje božiča. Večina ljudi, še posebej pa otroci, se decembrskih praznikov najbolj veseli zaradi daril in skupnega preživljanja praznikov. Tudi folklorniki smo se v decembru prav lepo poslovili od starega leta in si zaželeli vse lepo. Vsi osnovnošolski otroci so imeli skupno druženje v petek, 20. decembra, odrasli folklorniki pa v soboto 21. decembra 2019. Vsi smo druženje zaključili tudi s plesom in majhnimi darilci. ●

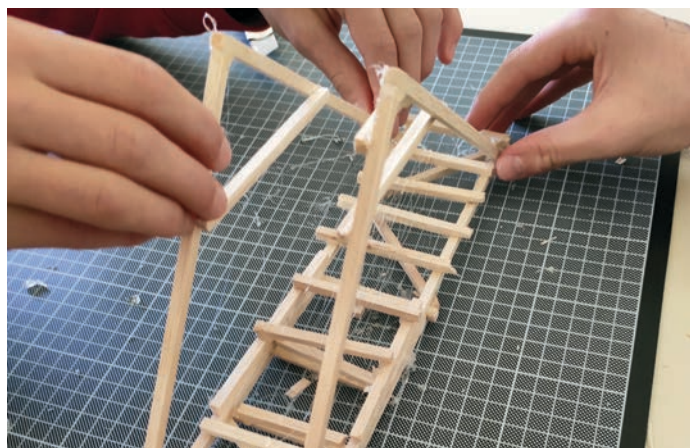
BC Naklo

Mladi spoznavali pomen in privlačnost lokalnega lesa

Uroš Brankovič

Gozd in les iz njega sta med najpomembnejšimi zavezniki naše družbe v boju z vse hujšimi grožnjami podnebnih sprememb. Bogate zaloge tega naravnega materiala bi lahko tudi v Sloveniji še veliko bolje izkoristili ter veliko več naših hiš oziroma objektov, notranje in urbane opreme, pribora, itd. izdelovali iz lesa. Lesene konstrukcije in drugi izdelki namreč v sebi vežejo velike količine CO₂, za njihovo izdelavo pa je potrebne veliko manj energije kot npr. za beton. Enako pomembno je tudi, da več uporabljamo izdelke iz lesa lokalnih gozdov in lokalnih lesnopredelovalnih podjetij, saj danes les od gozda do končnega izdelka pogosto prepotuje več tisoč kilometrov. V tem primeru transport omenjenega lesa veliko prispeva k izpustom toplogrednih plinov, medtem ko se z lokalno predelavo domačega lesa ustvarjajo zaslužek in delovna mesta za lokalno prebivalstvo.

Učenje o teh temah je potrebno že začeti pri mladih, zato je BSC Kranj v okviru projekta CaSCo, ki je namenjen spodbujanju lokalne predelave in uporabe lesa, v decembru izvedel sklop delavnic in predavanj z dijaki Biotehniškega centra Naklo; projekt CaSCo je del EU programa Interreg Alpski prostor. Dr. Franc Pohleven iz Društva za zaščito lesa Slovenije je uvodoma predstavil nekaj zanimivih dejstev, na primer to, da povprečna lesena hiša, opremljena z lesenim pohištvom, v 60 letih uporabe prispeva od 50 do 70 ton manj izpustov CO₂. Na drugi strani stavba iz jekla ali betona povzroča neizmerne porabo

energije in vode, s tem pa tudi izpuste toplogrednih plinov. A kljub temu v Sloveniji bolj spodbujamo kurjenje lesa, kot pa da bi s predelavo ustvarjali kakovostna delovna mesta.

Mlade je zelo pritegnil tudi praktičen prikaz in preizkušanje različnih lastnosti različnih vrst lesa, na primer njegove teže in plovnosti ter opazovanje strukture drevesnih celic ali drevesne gobe z mikroskopom. Zagotovo pa jih je najbolj zagrel ustvarjalni izziv, ko so se po ekipah pomerili v nalogi, da iz iste količine lesa vsaka ekipa izdela svoj mali leseni most. Pr tem so način lesene konstrukcije izbrali sami. Končen preizkus uspešnosti gradnje mostiča je bilo polaganje uteži nanj. Ne glede na zelo raznolike konstrukcije, pa jih je večina zdržala kar velike obremenitve.

Velika zasluga za uspešno izvedene delavnice, ki se jih je udeležilo preko 60 dijakov 1. letnika programa naravovarstveni tehnik, gre zelo motiviranim profesorjem Biotehniškega centra Naklo in njihovi dobri pripravi tako dijakov kot tudi prostorov za delavnice. Še posebej pa je razveseljujoče dejstvo, da je les mlade pritegnil kot naraven, izredno kakovosten, privlačen in okolju zelo prijazen material; nekateri med njimi že zdaj ustvarjajo tudi v svojem prostem času. ●

Osnovna šola Naklo

Medgeneracijsko sodelovanje med OŠ Naklo in Krajevno knjižnico Naklo

Maja Ovsenik in Nataša Zaletelj

Ko smo drugošolci obiskali Krajevno knjižnico Naklo, nas je knjižničarka Helena navdušila za ustvarjanje knjižnih kazal, ki jih sedaj pridno izdelujemo v šoli. Z njimi bomo razveselili občanke in občane, ki si bodo izposodili knjige v naklanski knjižnici. Lepo je ustvarjati, še posebej, če z izdelkom lahko komu polepšas dan.

Z razredom smo šli v knjižnico. Tam nas je pričakala prijazna knjižničarka. Nato smo se malo razgledali. Knjižničarka nam je veliko povedala. Pokazala nam je, kje imajo prostor za učenje in katere knjige je treba prebrati, da dobiš brisačko. Potem nam je prebrala še dve pravljici. Na koncu smo se poslovili in odšli. V knjižnici mi je bilo najbolj všeč, ko nam je gospa knjižničarka prebrala pravljici.

Mia Sara Kozin Gulič, 2. a

Najbolj mi je bilo všeč, ko nam je knjižničarka pokazala knjige in še, ko nam je prebrala dve knjigi. Zanimiv je bil tudi portal Modri pes. Dala nam je navodila za izdelavo knjižnih kazal. V knjižnici sem zelo užival.

Aljaž Krže, 2. a

Knjižničarki je bilo ime Helena. Brala je zelo zanimive knjige. Poslušali smo dve pravljici. Všeč mi je bilo, da smo brali knjigo o konju. V knjižnici je bila tudi naša knjižničarka Kristina. Vsi smo lepo poslušali. Knjižničarka je bila zelo prijazna. Srečali smo tudi župana. Pri županu smo dobili bonbone. Šli smo tudi na pump track. Bili smo pridni. Imeli smo se lepo.

Brina Zupin, 2. b

V knjižnici smo brali zgodbi. Zgodba o konju mi je bila bolj všeč kot zgodba o volku. Ogledali smo si knjižnico. Na policah je bilo veliko knjig. Vse so bile lepo urejene. Knjižničarka nam je povedala nekaj stvari. Ime ji je Helena. Dobili smo šampiljko na roko. Šli smo k županu. Dobili smo bonbone.

Zoja Kramar, 2. b

V knjižnici si lahko izposodiš knjige. Imeli so jih zelo veliko. Brali smo knjige. Gledali smo revije. Dobili smo tatuje. Imeli smo se lepo.

Pija Drinovec, 2. b ●

Skokice

Ples je tudi sprostitelj

Nataša in Eva Zaletelj

Pri Skokicah veliko ustvarjamo, se učimo, igramo in tudi sprostim. V plesu najdemo veselje in razigranost. Nekaj utrinkov plesnih trenutkov. ●

SREČA

Sreča? Kaj je to?

Je to tisti občutek v trebuhu, ki ga napolnijo metulji?

Ne? Kaj je potem sreča?

Objem ljubljene osebe, ki te požene v nebesa?

Tudi ne? Že vem.

Sreča je pojem, ki ga uresničiš sam.

Sreča je ljubezen do stvari, ki jih delaš.

Sreča si ti.

Ti in samo ti.

VRTNICA

Skrbi me zate,

obenem sem ponosna nate.

Šla si skozi najhuje,

spoznala pa, da se nekatere stvari žrtvuje.

Ker četudi si jokala,

si dobro skriti znala,

da nikogar ni skrbelo,

ko je v tvojem srcu vrelo.

Še vedno si ostalim ob strani stala, sebi pa pomagati nisi znala.

Zato si tu, pišeš to,

da mogoče tvoje počutje boljše bo.

ČAS

Prišel bo dan in dan zatem in dan zatem,

ko pobrala se bom in rekla »zdaj to končno vem«.

Ker ko bolečina mine,

se ljubezen vmes vrine

in na dan pridejo vse tvoje vrline,

trudiš pa se, da te ne mine.

Ker žalost je začasna,

življenjska pot pa s prijatelji narašča.

Ker ko imaš prijatelje za družino,

umaknejo iz srca zmrzolino.

Samo zanesi se nase

in si vzemi čas zase.

Avtorica pesmi: Sarlotta

Avtorica risb: I. S.

Obe dijakinji 3. letnika Srednje šole Biotehniškega centra Naklo.

Vrtec Mlinček

Veseli december v vrtcu Mlinček

Patricija Mulej Perne

V decembru so v vrtcu Mlinček potekale raznolike aktivnosti, s katerimi smo si pričarali praznično vzdušje. Prvi teden je minil v znamenju glasbe. Pričeli smo ga z obiskom kantavtorja Adija Smolarja. V tem sklopu so potekale tudi skupinske glasbene aktivnosti; glasbeni vrtljak, muziciranja celega vrtca ipd.

Nadaljevali smo v slogu ustvarjalnosti. Potekalo je izdelovanje novoletnih voščilnic. Da je bilo vzdušje še bolj čarobno, smo skupaj okrasili naravno novoletno smrečico. Vsak oddelek je izdelal okraske, katere smo skupaj obesili. Otroci so bili navdušeni nad svojim delom, zato smo vsi skupaj na koncu zaplesali ob praznični glasbi. Teden smo zaključili v obliki skupnega druženja. Strokovne delavke smo za otroke pripravile čajanko ob

božični smrečici. Ob zvokih instrumentalne glasbe so se otroci posladkali z domačimi piškoti ter odžejali s skodelico domačega čaja.

Veseli december smo sklenili v duhu pravljic. Potekalo je prebiranje pravljic z novoletno tematiko in obiski vrtčevske knjižnice. Strokovne delavke so nam teden popestrile s svojo dramsko igro Živali pri babici Zimi. Na koncu tedna je sledilo presenečenje meseca. Obiskal nas je eden od treh zimskih mož, Dedek Mraz. Potekalo je skupno druženje ob prebiranju pisem, ki smo mu jih napisali po oddelkih, petje pesmi in pripovedovanje prigod dobrega moža. Obiskal nas je tudi po oddelkih, se z nami fotografiral in nam prinesel čudovita darila. ●

Trinajst kilometrski krog okoli Udin boršta

tekst in foto: Mirko Kunšič

Na 13-kilometrski poti okrog Udin boršta na med drugim tudi vzorno urejenih poteh do Krive jelke in na Poti treh zvonov človek sreča tudi marsikaj, kar ne sodi v naravo. Da se 2. svetovna vojna še ni končala, je dokaz viden na spomeniku ob potki v okolici Letenic. Lovci so ob robovih gozda postavili veliko prež, zato verjetno vedo še za kakšna črna odlagališča azbestnih plošč in cementnih kritin. Blizu poligona za streljanje z barvnimi naboji, t. i. »Paint Ball« je nekdo pozabil počitniški, ranjeni, bivalni avtomobil s koprskimi registrskimi tablicami. Ob zaprtem smetišču v Tenetišah je ob cesti na kamen pritrjena tabla o boju za zaprtje te komunalne deponije. Morala bi biti še ena, o tem, kako so (ne)znanci netili ta upor, ker so na Mlaki ugodno pokupili gradbene parcele in jih pozidali z zunaj serijskimi hišami. Pred mostom pod vasjo Letenice je tabla, da spodaj teče Golnišnica. Domačini vedo, da v njej ni več življa. Majhna čistilna naprava pod naseljem Golnik je že zdavnaj premajhna. Pa tudi kanalizacija čaka na prenovo. Golnik je del Mestne občine Kranj. Blizu pristajališča za pilote jadrlnih padal, pod vasjo Senično, je oznaka tudi za romarsko Jakobovo pot. In pred gozdno cesto je nekdo odvrigel kos božično novoletne potice in kose kruha. Divjad bo to zagotovo našla in pojedla. Da, tudi to je svet Udin boršta. In izziv, da zainteresirani, ki nam ni vseeno, to pospravimo. ●

Denar ni vse ... pomaga pa!

Franci Šinkar

Ljudje zapravljamo denar, ki ga nimamo, da kupujemo stvari, ki jih ne potrebujemo, in to samo zato, da bi naredili vtis na ljudi, ki jih tako ali tako ne maramo. Ali lahko delamo tudi drugače? Denar ni vse, pomaga pa, da preživimo. Denar ni cilj, pač pa sredstvo, način, ki nam omogoči, da nek cilj dosežemo. Najprej se je treba disciplinirati glede porabe; če napravimo

več od svojih mesečnih prihodkov, moramo računati na to, da bomo dolg nekoč morali vrniti (so seveda tudi izjeme, ki so jim odpisali dolgovane milijone, ampak jaz ne bi računal na to). Ko enkrat izplavamo iz dolgov, je pametno tudi varčevati (za starost, za vnuke, za počitnice ...). Če čakamo, da bomo konec meseca dali na kupček, kar je ostalo, je to bolj nezanesljivo, saj

nam vedno nekaj manjka in zapravimo še tisti drobiž. Dejansko pa lahko varčujemo tudi z drobižem. Poskusimo kovance, ki se nam nabirajo v denarnici, dnevno zbirati v kozarcu od kumaric, pa bomo presenečeni, koliko se jih nabere v pol leta. Pomembno je, da se denarja, ki ga namenimo za varčevanje, ne dotikamo. Še najmanj boli, če odpremo trajnik za varčevalni račun. Se kar navadiš, da ti vsak mesec »poberejo« denar za varčevanje in sčasoma se nabere. Dobro je tudi, če imamo nekaj rezerve za nepredvidene dogodke. Saj veste, če se pokvari pralni stroj ali pa avto, če izgubimo službo ali pa se preprosto upokojimo, je dobro imeti nekaj varnostne rezerve.

Žal pa ljudje vse preveč zapravljamo denar, ki ga nimamo, da kupujemo stvari, ki jih ne potrebujemo, in to samo zato, da bi naredili vtis na ljudi, ki jih tako ali tako ne maramo. Postavljanje pred sosedi, bahanje z novimi avtomobili ali drugimi igračkami, razmetavanje denarja za sto stvari – ali nas to šopirjenje naredi srečne? Ali pa smo ujeti v začaran krog pehanja za vedno večjim zaslužkom, da bi lahko vedno več trošili (zapravljali!), ker smo prepričani, da imamo vedno premalo vsega in hočemo vedno več in več? Še huje, razmetavamo denar, ki ga sploh še nismo zaslužili, plačilne kartice uporabljamo, kot da to ni pravi denar, saj bo naš račun bremenjen šele čez en mesec, skratka obnašamo se kot da smo ob pamet.

Roko na srce, niso vsi taki. Nekateri preprosto zato, ker nimajo dovolj, da bi počeli takšne nerazsodnosti. Statistični urad navaja, da v Sloveniji pod pragom revščine živi približno 268.000 ljudi. Letni prag tveganja revščine za enočlansko gospodinjstvo znaša 7.946 evrov, mesečni pa 662 evrov. Prag tveganja revščine za štirčlansko družino, sestavljeno iz dveh odraslih in

dveh otrok, mlajših od 14 let, znaša 1.391 evrov na mesec, za dvočlansko gospodinjstvo brez otrok pa 993 evrov na mesec. Koliko usod se skriva za temi suhoparnimi številkami, koliko pretresljivih zgodb, ki jih nikoli ne slišimo? Človek bi moral doživeti kakšno pravo, trdo izkušnjo, na primer čakanje v vrsti na Karitasu ali Rdečem križu, da bi se streznil in znal ceniti svojo lastno blaginjo. Da bi videl tudi, kakšno je življenje pri tleh, da bi začutil resnično stisko (ne samo tiste, ki jo sam doživlja ob padcu borznih tečajev, vrednosti delnic in zlata).

Denar sicer ni vse, pomaga pa, da preživimo in da, če je možno, pomagamo tudi drugim. Življenje je krivično, ljudje pa vse bolj sebični – vendar ne vsi! Živimo sicer v nekem norem času, ampak vsak ima možnost, da preseže svojo samoljubnost, sebičnost in naredi nekaj dobrega za drugega. Lahko je samo prijazna beseda, nasmešek, ki nekomu polepša dan. Lahko pa je tudi kaj konkretnega. Predstavljajte si, da bi vsak mesec deset odstotkov svojih prihodkov namenili v dobrodelne namene. Možnosti je veliko. Morda jih podarili nekomu, ki je v stiski. Lahko več ljudem. Lahko tudi anonimno. Kajti občutek, da si nekomu s svojim darom olajšal stisko, omogočil plačilo položnic, ali pomagal do počitnic na morju, je vsekakor boljši, kot pa občutek, ki ga imaš, ko pred hišo zapelješ nov avto in misliš, da si s tem vzbudil zavist pri sosedu. S sosedovo zavistjo se ne moreš hraniti, srce ti lahko ogreje samo dobro delo, ki si ga naredil nekomu, ki ti te tvoje dobrrote ne more povrniti v isti obliki. V končni fazi, po čem se te bodo spominjali, ko te ne bo več? Po denarju, hišah, avtomobilih, bogastvu, ki si ga imel in na koncu zapustil? Ali po tvojih delih? Morda pa po tvoji dobroti? Vsak človek ima izbiro. ●

Zavetišče Perun zapira svoja vrata?

Ana Česen

Brezdomne živali so bile vedno problem in sodobna družba ga poskuša humano reševati s pomočjo zavetišč za živali. Živali so čuteča živa bitja, tako naj bi se oblikovalo besedilo za stvarno-pravni zakonik.

Obvezno (mikro)čipiranje psov je v samo nekaj letih doseglo, da so potepuški psi praktično izginili. Kljub temu, da so bile pobude in želje, da se uvede obvezno čipiranje tudi za mačke, do sedaj do tega ni prišlo, zato se potepuške (nelastniške) mačke odlovi, se jih veterinarsko oskrbi, kastrira oziroma sterilizira, in, če so pogoji ustrezni, vrne nazaj na mesto, kjer so bile ulovljene.

Tako se je zgodilo tudi s štirimi mački (mama muca in trije mladiči) na Cegelnici. Trdim pa, da vrnitev štirih nelastniških mačkov, ustrezno označenih s prirezanim levim uhljem, nazaj na isto lokacijo ni humano, saj ni bilo preverjeno, če bodo ti mački imeli možnost preživeti v tem okolju.

Zakaj se do sedaj ni izvedlo obvezno (mikro)čipiranje mačk? Razlog naj bi bil v velikem številu mačk in s tem povečana obremenitev proračuna države in miselnost, da se na tak način

števila teh (zavrženih) živali ne bi zmanjšalo. Že mogoče da ne, a lahko bi se s pomočjo podatkov na čipu našlo lastnika živali in na ta način bi lastnikom privzgojili odgovornost do svojih živali, tudi če so to mački. Zaradi uskladitve slovenske zakonodaje z zakonodajo Evropske unije se pripravlja obvezno (mikro)čipiranje mačk in dihurjev, a kdaj bo zakonodaja sprejeta je mogoče napovedati samo s pomočjo »coprnice in kofeta«.

Človek je zanimivo bitje. Najtežje zanj je spreminjati miselnost in posledično navade. A najhitrejšje je pripravljen spremeniti navade in posledično mišljenje s pomočjo kazni. Za vsako zavrženo ali ubito žival je predvidena kazen od 200 evrov, lahko pa se izreče tudi zaporna kazen. V tujini vas lahko recimo doleti kazen ne samo za poboj čebel, temveč tudi za poboj os. Ves mrčes, skupaj z muhami, velja za opraševalce. Brez njih bi človeštvo hitro ostalo brez hrane.

40 let nazaj so bila vetrobranska stekla avtomobilov vedno umazana od pobitega mrčesa. Narava se spreminja, tudi zaradi človeškega neodgovornega ravnanja. Vse več hrane se pride luje za živali (Slovenija je zelo slabo samooskrbna s prehrano za ljudi), vse manj se seje žit za prehrano ljudi, vse manj je

žuželk, s tem je vse manj hrane za ptice, zato je vse manj ptic, s tem je vse manj naravnih uničevalcev škodljivih gosenic, zaradi česar se uporablja vse več kemičnih pripravkov in zato živimo v vse bolj zastrupljeni naravi.

Tudi živali so zanimiva bitja. Vse več se jih uporablja v terapevtske namene (konji, psi, mački itd.). Mačke naj bi bile naravne zdravilke. Ko predejo, se uskladijo na frekvence, ki koristijo (tudi) ljudem. Če se (resno) pohecam: ni treba obiskovati npr. bioenergetika, nabavite si mačko, lepo skrbite zanjo in z veseljem vam bo vsak dan predla v naročju in pozitivno vplivala na vaše energijsko polje. Mišljenje, da se pes naveže na človeka, maček pa na dom, ne drži. Mačke so ravno tako navezane na lastnika kot pes. So pa seveda manj odvisne od njega, zato je njihov odnos do lastnika bolj specifičen od psa, saj si znajo same uloviti miši, in, na žalost, tudi ptiče. To je pa zelo slaba lastnost mačk: da so ubijalke ptičev.

Star pregovor pravi, da človek lahko leži tam, kjer leži pes, ne pa tam, kjer leži mačka. Zakaj? Mačke znajo pretvarjati negativno (slabo) energijo v pozitivno. Zato njih ne moti zadrževanje na mestih z negativno energijo in ležijo tam, kjer jim je všeč, ne glede na energijska polja. Človek pa zna pretvarjati pozitivnost v negativnost (ljubezen v sovraštvo), zelo malokrat

pa je pripravljen iti v nasprotno smer (opustiti sovražnost in jo nadomestiti z naklonjenostjo). Ponavadi je tako, da s staranjem nabereмо en kup nepotrebne navlake v obliki slabih čustev (spomini na grde dogodke, zamere, jeza), in teh nismo pripravljeni opustiti, pozabiti. Če je priložnost, jih mimogrede potegnemo na dan in jih spet hranimo s svojo miselno energijo.

Le zakaj smo tako hitro pripravljeni pozabiti dobro, a nam ni težko ohranjati slabih spominov? Le zakaj smo pripravljeni udejaniti zlo, če imamo občutek, da za to ne bomo odgovarjali? Včasih je bolje, da ne storimo nič. Nismo dolžni hraniti zapuščenih mačkov. Ampak brcati jih in jim škodovati še zdaleč ni sprejemljivo in nimamo nobene pravice do tega.

Žival je taka kot majhen otročiček: neomajno predana in zaljubljena v lastnika – dokler nima z njim slabih izkušenj. Obstajajo zgodbe o ljudeh in živalih, ki navdihujejo. Obstajajo zgodbe, kako so živali pomagale družinam, katere član so bile. Verjamem, da je takih zgodb precej tudi med prebivalci naše občine in mogoče bi o tem kdo kaj napisal za glasilo?

Zgoraj napisano je moje osebno razmišljanje. Ni moja želja, da bi se ob njem kdo počutil prizadetega. ●

Foto utrinki

KTD Pod krivo jelko Duplje: tradicionalni pohod

PGD Naklo: gasilsko tekmovanje

Vrtec Mlinček: medgeneracijsko druženje s starimi starši

FS Podkuca: igra Angeli prepodijo skušnjavce

Dom starejših občanov Preddvor - enota Naklo

Mojca Sajovic, socialna delavka DSO Preddvor – enota Naklo

Dom starejših občanov Preddvor svojo dejavnost institucionalnega varstva v občini Naklo uspešno opravlja že celo desetletje. Naše osnovno poslanstvo je, da s svojimi storitvami pomagamo starejšim ljudem, ki imajo določene zdravstvene težave ali pa so se iz različnih drugih vzrokov odločili za vključitev v institucionalno varstvo. Bivanje v domu je oblika življenja v zavodu, ki stanovalcem nadomešča in dopolnjuje funkcijo doma in lastne družine. Zaposleni v zavodu se zavedamo, da nobena institucija ne more nadomestiti lastnega doma, zato je naša skrb, da delamo tako, da se v naši hiši stanovalci čutijo sprejeti, dobrodošli in čim bolj zadovoljni.

Naši bodoči cilji dela, ki jim bomo sledili preko celovitega izobraževalnega programa Kultura usklajenih odnosov (podjetje Firis) bodo usmerjeni predvsem v to, kako razvijati takšno organiziranost, ki bo zagotavljala maksimalno prilagodljivost glede na potrebe stanovalcev ter da bomo sposobni učinkovito tekmovali s konkurenco ob upoštevanju osnovnih načel: visoka kakovost izvajanja skrbi za starejše ob hkratnem upoštevanju ekonomskih zmožnosti, vključenost permanentnega strokovnega in osebnega razvoja zaposlenih ter zmožnosti prilagajanja okolju.

Z izobraževanjem zaposlenih in s spremljanjem novosti na področju dela s starejšimi, si prizadevamo zagotavljati stalno izboljšanje kakovosti storitev ter uvajanje novih vsebin dela. Prilagajamo se individualnim potrebam, željam in interesom starostnikov ter pri tem upoštevamo temeljne človekove pravice, kot so zasebnost, soodločanje in informiranost.

Še naprej se bomo torej trudili slediti svojemu poslanstvu in viziji ter delovati v skladu z lastno politiko kakovosti: to je izvajati dejavnost varstva starejših tako, da je naše delo usmerjeno v izpolnjevanje zahtev, potreb in pričakovanj tistih, ki te storitve potrebujejo.

Dom starejših občanov Preddvor z enoto Naklo nudi namestitev 53 stanovalcem

in sicer v eno in dvoposteljnih sobah, od tega 46 stanovalcem v sobah z lastnimi sanitariji in tuši.

Storitev Pomoč družini na domu

Dom starejših občanov Preddvor preko storitve Pomoč družini na domu v občini Naklo skrbi tudi za njihove občane, ki živijo doma in potrebujejo pomoč.

Storitev je namenjena osebam, ki zaradi starosti, bolezni ali invalidnosti potrebujejo pomoč pri vsakdanji negi, oskrbi ali si želijo socialnih stikov z okoljem. Gre torej za socialno oskrbo v primeru invalidnosti, starosti ter v drugih primerih, ko le-ta lahko nadomesti institucionalno varstvo. Storitve se prilagajajo potrebam posameznega upravičenca in obsegajo:

- gospodinjsko pomoč, kot npr.: prinašanje enega pripravljenega obroka ali nabava živil in priprava enega obroka hrane, pomivanje uporabljenih posode, osnovno čiščenje bivalnega dela prostorov z odnašanjem smeti, postiljanje in osnovno vzdrževanje spalnega prostora;
- pomoč pri temeljnih dnevni opraviilih, kot npr. pomoč pri oblačenju ali slačenju, pomoč pri umivanju, hranjenju, opravljanju osnovnih življenjskih potreb, vzdrževanje in nega osebnih ortopedskih pripomočkov;
- pomoč pri ohranjanju socialnih stikov, kot npr.: vzpostavljanje socialne mreže z okoljem, s prostovoljci in s sorodstvom, spremljanje upravičenca pri opravljanju nujnih obveznosti, informiranje ustanov o stanju in potrebah upravičenca ter priprava upravičenca na institucionalno varstvo.

Cilj storitve, ki jo izvajajo za to usposobljene socialne oskrbovalke, je izboljšati kakovost življenja starejših, bolnih in invalidnih ljudi na njihovem domu, obenem pa z njo razbremeniti svojce.

Cena storitve pomoči na domu za občane v občini Naklo znaša 5,70 EUR/h ob delovnikih, 7,99 EUR/h ob nedeljah in 8,56 EUR/h na dan državnega praznika (ob že upoštevanem 70 % sofinanciranju storitve s strani občine Naklo).

Storitev Dnevno varstvo

Poleg že omenjenih storitev pa v enoti Naklo nudimo tudi storitev dnevnega varstva, le ta je namenjena osebam starejšim od 65 let, ki še ne potrebujejo celodnevne institucionalne oskrbe, si želijo družbe in aktivnega preživljanja (proste) časa ter tistim, ki potrebujejo pomoč, nadzor oz. organizirano obliko bivanja le za nekaj ur dnevno.

V dnevnem varstvu nudimo socialno oskrbo, zdravstveno nego in oskrbo, fizioterapijo in delovno terapijo, socialno integracijo, zdravo prehrano in po potrebi dietno prehrano, prostočasne aktivnosti, dnevni počitek na prilagojenih počivalnikih, nujno medicinsko pomoč itd. Dnevno varstvo izvajamo od ponedeljka do petka med 7. in 17. uro oz. po dogovoru. Vključitev v dnevno varstvo je lahko kratkotrajna, občasna ali časovno neomejena.

Vsem dosedanjim uporabnikom se iskreno zahvaljujemo za sodelovanje, obenem pa obveščamo vse tiste, ki bi potrebovali katero od naših storitev, da pokličete na tel. št. 04/27 72 540 – recepcija enote Naklo (oz. 04/27 72 545 – socialna služba enote Naklo) ali pišete na e-pošto: dom.preddvor@dso-preddvor.si oz. socialna.sluzba.naklo@dso-preddvor.si.

Skupaj s sodelavci se veselimo sodelovanja z vami, prizadevali si bomo, da bomo storitve še naprej opravljali strokovno in kvalitetno.

GIVOS d.o.o.

ALU OGRAJA

PVC OGRAJA

• VRTNE IN BALKONSKE OGRAJE • DVORIŠČNA VRATA

M: 040 568 000 | www.givos.si | info@givos.si

PRODAJA IZDELKOV: GIVOS d.o.o., SREDNJA VAS 73, 4208 ŠENČUR

Hausmart!

VRHUNSKA OKNA, VRATA, SENČILA, PROTIVLOMNA IN ALU VHODNA VRATA

LES-ALU OKNA PVC OKNA ALU OKNA

MODRA ŠTEVILKA
080 8774

Izkoristite brezplačno izmero!
Velika izbira! Več na www.hausmart.si

Izberite kvaliteto po akcijskih cenah!

Hausmart d.o.o., Škofja Loka
Sveti Duh 139, 4220 Škofja Loka, Tel.: 04 231 59 95,
Gsm: 030 390 942, E: info@hausmart.si

PE Nova Gorica, Razstavni salon
Cesta 25. junija 2, 5000 Nova Gorica, Tel.: 05 994 15 86,
Gsm: 030 645 300,
E: novagorica@hausmart.si

SLOGA VAŠ ZANESLJIVI PARTNER NA KMETIJI
Kmetijsko gozdarska zadruga z.o.o.

SLOGINA AKTUALNA PONUDBA

SIP

KRAMER on the safe side

SUPER SLOGINA AKCIJA TRAKTORJEV

NOVA SERIJA 6M!

AKCIJA SERIJE 5E, 5M IN 6M

JOHN DEERE

SLOGINA Špajza

POLONCA

SEMENSKI KROMPIR

SEMENSKA KORUZA MARTON GENETICS

Hibridi za zrnje in silažo

Cvetličarna

KVC SLOGA Kranj, Šuceva 27, tel.: 04 20 14 960
KTC SLOGA Šenčur, Kranjska cesta 29, tel.: 04 25 19 772,
04 25 19 760

www.sloga.si

Podbrezje 17, 4202 Naklo

AUTOSERVIS DRINOVEC

GSM: 041 753 120
GSM: 031 271 755

SERVISIRANJE IN POPRAVIL OSEBNIH
IN DOSTAVNIH VOZIL

FRISTADS®

WORKWEAR

Fristads d.o.o. | Glavna cesta 24, Naklo 4202
www.fristads.si | mobi: 040 522 066

Smo specializirano podjetje za prodajo zaščitnih delovnih oblačil švedske blagovne znamke FRISTADS in nemške blagovne znamke KUBLER WORKWEAR. Razstavni prostor je v poslovni stavbi Pošte Naklo (bivši prostori Občine Naklo).

TRAMPUŽ

www.trampuz.si

- AL, INOX varjenje
- Krivljenje cevi in profilov
- Rezanje in CNC krivljenje pločevine
- Laser

TRAMPUŽ MARIJAN s.p., 4202 Naklo, Temniška 28
tel: 04 257 72 30, fax: 04 257 72 31, info@trampuz.si

KOROTAN, d.o.o., Kranj

www.korotan-kranj.si

KMETIJSKA TRGOVINA, Struževo 20, Kranj
Odprto: 7-19, sobota 7-13,
tel.: 04/23 68 710

**Velika izbira semenskega krompirja v
2,5 kg, 5 kg, 10 kg in 25 kg pakiranjih**

**Na zalogi že čebulček,
šalotka in česen**

VELDRONA d.o.o. NAKLO

Glavna cesta 20, 4202 NAKLO

info@veldrona.com

<http://veldrona.si>

<http://veldron.com>

Računovodski servis

(za d.o.o., s.p., društva,...)

Kontakt: 041 863 440

Trgovina Matjaž

Tel.: 04 257 15 02, Faks: 04 257 18 31

Barve, laki, pisarniški material, računalniki in oprema, fotokopiranje, kemična čistilnica, popravilo čevljev, ponudba točenih vin in
SERVIS RAČUNALNIKOV IN OPREME

Odprto 8.00-12.00 in 14.30-18.30
Sobota 8.00 - 12.00